

Plán péče o národní přírodní památku Barrandovské skály

**na období
2026–2035**

Plán péče je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na

zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný. Realizaci plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný ke schválení péče, a to v součinnosti s vlastníky a nájemci dotčených pozemků postupy podle § 68 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území.....	1
1.1 Základní identifikační údaje.....	1
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí.....	1
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma.....	3
1.5 Překryv území s jiným typem ochrany.....	4
1.6 Kategorie IUCN.....	4
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ.....	4
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu.....	4
1.7.2 Předmět ochrany – současný stav.....	4
1.8 Cíl ochrany.....	6
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany.....	8
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů.....	8
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů	8
2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů.....	10
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti.....	13
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti.....	14
2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy.....	18
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch.....	18
2.4.2 Základní údaje o útvarech neživé přírody.....	19
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup.....	25
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize.....	28
3. Plán zásahů a opatření.....	29
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ.....	29
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání.....	29
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území.....	34
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností.....	34
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností.....	35
3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území.....	36
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území.....	37
4. Závěrečné údaje.....	38
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností).....	38
4.2 Použité podklady a zdroje informací.....	38
4.3 Seznam používaných zkratk.....	41
4.4 Podklady pro plán péče zpracoval:.....	42
5. Přílohy.....	43

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	752
kategorie ochrany:	národní přírodní památka
název území:	Barrandovské skály
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	vyhláška
orgán, který předpis vydal:	Národní výbor hlavního města Prahy
číslo předpisu:	4/1982
datum platnosti předpisu:	1. 8. 1982
datum účinnosti předpisu:	1. 9. 1982

1.2 Údaje o lokalizaci území

kraj:	Hlavní město Praha
okres:	Hlavní město Praha
obec s rozšířenou působností:	Hlavní město Praha
obec s pověřeným obecním úřadem:	Hlavní město Praha
obec:	Praha
katastrální území:	Hlubočepy, Malá Chuchle

Příloha:

M1 – Orientační mapa s vyznačením území

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Zvláště chráněné území:

Katastrální území: 728837, Hlubočepy

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)*
613/1		ostatní plocha	jiná plocha	6 792	6 792
613/2		ostatní plocha	ostatní komunikace	1 884	1 884
613/3		ostatní plocha	ostatní komunikace	518	518
613/4		ostatní plocha	dráha	87	87
614/1		ostatní plocha	jiná plocha	1 188	1 188
614/2		ostatní plocha	jiná plocha	1 079	1 079
616		ostatní plocha	jiná plocha	3 270	3 270
617		ostatní plocha	jiná plocha	63	63
625/1		ostatní plocha	neplodná půda	9 212	9 212
625/2		ostatní plocha	neplodná půda	2 143	2 143
625/3		zastavěná plocha a nádvoří	bez čp/če, stavba technického vybavení	34	34
746		ostatní plocha	jiná plocha	814	814

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)*
749/1		ostatní plocha	jiná plocha	21 036	21 036
749/2		zastavěná plocha a nádvoří	jiná stavba	62	62
Celkem					48 182

Katastrální území: 729183, Malá Chuchle

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)*
201/3 (část)		lesní pozemek		86 718	65 564
Celkem					65 564

* Výměra parcel v ZCHÚ nebo jejich částí byla stanovena dle GIS a může se lišit od jiných evidencí.

Ochranné pásmo:

Katastrální území: 728837, Hlubočepy

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v OP (m ²)*
630		ostatní plocha	jiná plocha	288	288
631		ostatní plocha	jiná plocha	4 052	4 052
733/1		ostatní plocha	zeleň	1 060	1 060
733/2		zastavěná plocha a nádvoří	rodinný dům, č. p. 565	174	174
734/1		zahrada	zemědělský půdní fond	1 347	1 347
734/2		zastavěná plocha a nádvoří	rodinný dům, č. p. 618	127	127
735		ostatní plocha	jiná plocha	843	843
737		ostatní plocha	zeleň	1 344	1 344
738		ostatní plocha	jiná plocha	506	506
740		ostatní plocha	zeleň	1 333	1 333
741		ostatní plocha	jiná plocha	361	361
742/1		ostatní plocha	jiná plocha	286	286
742/2		ostatní plocha	jiná plocha	379	379
742/3		ostatní plocha	jiná plocha	110	110
743 (část)		zastavěná plocha a nádvoří	jiná stavba	1 262	361
744		ostatní plocha	zeleň	1 148	1 148
745		zahrada	zemědělský půdní fond	308	308

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v OP (m ²)*
748/3		zastavěná plocha a nádvoří	jiná stavba	36	36
748/4		ostatní plocha	zeleň	5 119	5 119
750		lesní pozemek		23 007	23 007
751		lesní pozemek		3 336	3 336
757		ostatní plocha	jiná plocha	1 782	1 782
Celkem					47 307

Katastrální území: 729183, Malá Chuchle

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v OP (m ²)*
199		lesní pozemek		86 134	86 134
201 (část)		lesní pozemek		87 812	20 282
203/1		lesní pozemek		7 577	7 577
203/2		zastavěná plocha a nádvoří		13	13
203/3		ostatní plocha	jiná plocha	30	30
203/4		lesní pozemek		3 269	3 269
203/5		lesní pozemek		1 070	1 070
203/6		lesní pozemek		1 154	1 154
203/7		lesní pozemek		2	2
Celkem					119 531

* Výměra parcel v OP nebo jejich částí byla stanovena dle GIS a může se lišit od jiných evidencí.

Příloha:

M2 – Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	6,5564	14,5831		
vodní plochy	-	-	zamokřená plocha	
			rybník nebo nádrž	
			vodní tok	
trvalé travní porosty	-	-		
orná půda	-	-		

ostatní zemědělské pozemky	-	0,1655		
ostatní plochy	4,8086	1,8641	neplodná půda	1,1355
			ostatní způsoby využití	3,6731
zastavěné plochy a nádvoří	0,0096	0,0711		
plocha celkem	11,3746	16,6838		

1.5 Překryv území s jiným typem ochrany

národní park: ne
chráněná krajinná oblast: ne
přírodní park: Radotínsko-Chuchelský háj

Natura 2000

ptačí oblast: ne
evropsky významná lokalita: ne

překryv s jiným typem ochrany: Území s archeologickými nálezy I. kategorie Klobouček (Státní archeologický seznam ID 8433)

1.6 Kategorie IUCN

III - přírodní památka nebo prvek

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Mezinárodně významný geologický profil od spodního siluru po nejvyšší část spodního devonu (mezinárodní stratotyp, významný geologický útvar Barrandova skála) a naleziště zkamenělin; významná společenstva teplomilné skalní stepi s výskytem chráněných a ohrožených druhů.

1.7.2 Předmět ochrany – současný stav

A. ekosystémy

název ekosystému	podíl plochy v ZCHÚ včetně ochranného pásma (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
T3.1 Skalní vegetace s kostřavou sivou	15	Většinou velmi řídká skalní vegetace na prudkých svazích s velmi mělkou půdou, s dominantním kavylem vláskovitým (<i>Stipa capillata</i>), druhově chudá a zarůstající náletem.	a

název ekosystému	podíl plochy v ZCHÚ včetně ochranného pásma (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
T3.3 Uzkolisté suché trávníky	4	Druhově chudé rozvolněné trávníky s dominantními kavyly (<i>Stipa</i> sp. div.), ostřicí nízkou (<i>Carex humilis</i>) a sveřepem vzpřímeným (<i>Bromus erectus</i>) na mělké půdě, zarůstající náletem.	a

C. útvary neživé přírody

útvár	geologická charakteristika	popis útvaru	kód předmětu ochrany*
Zvrásněné vápence Barrandovy skály	Provrásněné vrstvy lochkovských vápenců Barrandovy skály	Ústřední, dobře odkrytý výchoz s většinou intenzivně zvrásněnými vápenci lochkovského souvrství (spodní devon, stupeň lochkov) s jeho třemi litostratigrafickými členy: 1) krinoidové vápence s intraformační brekcií 2) kosořské vápence 3) kotýské vápence. První geologická rezervace v Čechách. Deska s nápisem BARRANDE.	a
Projevy silurského vulkanismu	Ložní žíla diabasu v silurských břidlicích motolského souvrství, výlev bazaltu na mořské dno.	Mocná bazaltová intruze kontaktně metamorfuující graptolitové břidlice motolského souvrství (spodní silur, stupeň wenlock), výlev bazaltu (diabasu) zvětřávající ve formě tzv. „Chuchelských růžiček“ v lokalitě Vyskočilka.	a
Vrstevní sledy sedimentů od nejvyššího ordoviku do vyššího spodního devonu	Vrstevní sledy sedimentárních hornin, zejména vápenců, stáří od nejsvrchnějšího ordoviku (královédvorské souvrství) do vyššího spodního devonu (zlíchovské souvrství)	Neporušený, a s výjimkou Barrandovské skály téměř nevrásněný, sled hornin: jílovité břidlice královédvorského souvrství, pískovce až prachovité břidlice kosovského souvrství, černé břidlice spodního siluru, tufitické břidlice a vápence kopaninského souvrství, vápence a břidlice požárského souvrství, šedé vápence s rohovci a vápnitými břidlicemi lochkovského souvrství spodního devonu, světlé a načervenalé vápence slivenecké, šedavé hlíznaté vápence dvorecko-prokopské, vápence zlíchovského souvrství vyššího spodního devonu. Některé polohy sedimentů jsou významné svým paleontologickým obsahem.	a

útvár	geologická charakteristika	popis útvaru	kód předmětu ochrany*
Stratigrafické profily	Profily sloužící ke stanovení geologického času a rozhraní souvrství	Zářez u kapličky – v minulosti stratotyp pro bázi stupně zlíchov (hranice prag/zlíchov), jeden z opěrných profilů rozhraní silur/devon (požárské/lochkovské souvrství) v Černé rokli, hranice mezi dvorecko-prokopskými vápenci (spodní devon, stupeň prag) a zlíchovskými vápenci (spodní devon, stupeň zlíchov) na výchozu u Zbraslavské ulice.	a
Paleontologická naleziště, stratotyp, vrstevní sledy, intruze	Významná paleontologická naleziště důležitá pro vědecký výzkum	Krinoidové vápence lochkovského souvrství v Černé rokli (spodní devon), sběratelské jámy při Filmařské ulici v kopaninském souvrství (svrchní silur), faunisticky bohaté vrstvy dvorecko-prokopských vápenců při hranici lochkov/prag v jižní stěně lomu a svrchní polohy pražského souvrství a báze zlíchovského souvrství v lomu Pod terasami (spodní devon), brekciovitý vývin báze zlíchovského souvrství tzv. korálového obzoru v lomu U kapličky (spodní devon).	a

*kód předmětu ochrany:

a = předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle zřizovacího předpisu ZCHÚ

b = předmět ochrany překrývající se EVL/PO (v závorce je uveden kód stanoviště dle vyhl. č. 166/2005 Sb., hvězdičkou (*) jsou označena prioritní stanoviště a druhy)

c = další významný ekosystém nebo jeho složka, který je navržen k doplnění mezi předměty ochrany ZCHÚ (viz i kap. 3.4)

1.8 Cíl ochrany

A. ekosystémy

ekosystém	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
T3.1 Skalní vegetace s kostřavou sivou	Druhově bohaté skalní trávničky s dostatečnou rozlohou bez invazních druhů a jen s roztroušenými křovinami	- rozloha min. 1,3 ha - výskyt druhů kavyl vláskovitý (<i>Stipa capillata</i>), bělozářka liliovitá (<i>Anthericum liliago</i>), devaterník šedý (<i>Helianthemum canum</i>), sesel fenyklový (<i>Seseli hippomarathrum</i>), silenka ušnice (<i>Silene otites</i>) - absence invazních druhů - pokryvnost roztroušených křovin max. 10 % - disturbance bylinného patra zvěří do 5 % (přítomny byliny v adekvátní pokryvnosti, nezvýšená eroze půdy)

ekosystém	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
T3.3 Uzkolisté suché trávníky	Druhově bohaté trávníky s dostatečnou rozlohou, s vegetací jarních efemér, bez invazních druhů a nezarostlé dřevinami	• min. rozloha biotopu 0,6 ha • výskyt druhů kavyl Ivanův (<i>Stipa pennata</i>), vousatka prstnatá (<i>Bothriochloa ischaemum</i>), vlnice chlupatá (<i>Oxytropis pilosa</i>), trýzel škardolistý (<i>Erysimum crepidifolium</i>) • absence invazních druhů • pokryvnost roztroušených křovin max. 10 % • disturbance bylinného patra zvěří do 5 % (přítomny byliny v adekvátní pokryvnosti, nezvýšená eroze půdy)

C. útvary neživé přírody

útvár	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
Zvrásněné vápence Barrandovy skály	Zachování skály v současném stavu, přirozeně vznikající úpatní sutě neohrožující cyklostezku, udržovaná deska s nápisem Barrande	• skála bez antropogenního poškození • úpatní sutě nepřepadávající přes betonovou bariéru
Projevy silurského vulkanismu	Přirozený vývoj odkryvů a výchozů	• skalní výchozy a odkryvy bez antropogenního poškození • skalní výchozy s max. pokryvností dřevin 15 %
Vrstevní sledy sedimentů od nejvyššího ordoviku do vyššího spodního devonu	Výchozy a odkryvy zachované v současném stavu, bez dalšího zarůstání dřevinami	• max. pokryvnost dřevin 15 %
Stratigrafické profily	Odkryté profily bez dalšího zarůstání, nenarušené amatérskými sběrateli zkamenělin	• max. pokryvnost dřevin na skalách 15 % • bez antropogenního poškození - výtluků ve výchozech
Paleontologická naleziště, stratotyp, vrstevní sledy, intruze	Nezarostlá naleziště bez poškozování amatérskými sběrateli	• max. pokryvnost dřevin 20 % • plochy bez známek hloubení v suti (výkopy hlubší 0,5 m) a bez dalších výtluků ve výchozech (hloubka přes 0,3 m)

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

NPP leží ve vltavském údolí v jižním výběžku Pražské kotliny. Klimaticky je území velmi teplé a suché, se srážkami kolem 500 mm a průměrnou roční teplotou málo pod 9 °C.

Geologie a pedologie

NPP představuje unikátní profil postihující vývoj staršího paleozoika (prvohor) Čech od nejvyššího ordoviku po vyšší část spodního devonu. V NPP jsou marginální výskyty hornin ze svrchního ordoviku (stupeň královor, královorské souvrství a stupeň kosov, kosovské souvrství). Hlavní a nejdůležitější část NPP tvoří horniny ze spodního siluru (stupeň wenlock, motolské souvrství), svrchního siluru (stupeň ludlow, kopaninské souvrství a stupeň přídolí, požárské souvrství) a spodního devonu (lochkovské, pražské a zlíchovské souvrství). Všechny horniny v NPP se tvořily ve starším paleozoiku v mořském prostředí v časovém rozpětí zhruba 450 až 393 milionů let. Nejstarší souvrství jsou v jihozápadní části NPP, zatímco severovýchodní část tvoří nejmladší souvrství. V NPP byly uměle odkryty mimořádně významné stratigrafické profily a paleontologická naleziště. Ústředním profilem NPP je Barrandova skála s unikátními ukázkami zvrásnění devonských hornin. Je to první geologická rezervace na území Čech. Velmi významné jsou profily mezi stupni pragem a zlíchovem. Mají mezinárodní význam pro korelační studia. Zcela výjimečný paleontologický význam má paleontologické naleziště ve zvětralých zlíchovských vápencích (v tzv. bílých vrstvách) v lomu U Kapličky, kde bylo nalezeno přes 200 druhů fosilií (Chlupáč 1999). Podrobnější údaje o geologii NPP jsou zpracovány v kapitole „2.4.3 Základní údaje o útvarech neživé přírody“. Půdy v území jsou mělké, málo vyvinuté rendziny s velkým podílem skeletu. Svahy jsou překryty různě zrnitými zvětralinami, na úpatí místy vrstvou sutě (Kubíková 2005).

Geomorfologie

Podle geomorfologického členění České republiky (Demek 2014) se území nachází na Třebotovské plošině v provincii Česká vysočina, Poberounské soustavě (V), Brdské podsoustavě (VA), na Pražské plošině (VA-2) a na Říčanské plošině (VA-2A).

Území leží na levém břehu Vltavy mezi vyústěním údolí Čertova strouha v Malé Chuchli a ostrohem Klobouček nad ústím Prokopského potoka u Barrandovského silničního mostu. Tvoří je skalnatý, členitý, velmi strmý svah s jihovýchodní expozicí s nadmořskou výškou od 195 do 280 m. Prudký skalnatý svah je vymodelován erozní činností Vltavy. Přirozená modelace svahu je narušena zářezem dopravního koridoru a několika opuštěnými kamenolomy.

Flora a vegetace

Chráněné území sestává ze dvou oddělených částí propojených ochranným pásmem. Lesní porost je pouze v jižní části u Malé Chuchle, kde navazuje na lesní porosty ochranného pásma, jinak je ZCHÚ většinou bezlesé, na více místech však v současnosti opětovně zarůstající dřevinami. Ochranné pásmo jižní části ZCHÚ tvoří lesní porosty pod horní hranou svahu na levém boku Čertovy strouhy nad lázeňským pramenem a na svahu podél severozápadní a severní hranice. Ochranné pásmo severní části ZCHÚ je nesouvislé a bezlesé, lesní porost je pouze v krátkém úseku při jižní hranici.

Velká část území je pokryta ochranářsky nevhodnou dřevinnou vegetací, především akátu, borovice černé a jasanu, a dále křovin, zahrnujících i invazní druhy – především mahonii a ve

střední části rezervace štědřenec odvislý (*Laburnum anagyroides*) a žanovec měchýřník (*Colutea arborescens*). V posledních letech se v území rychle šíří invazní dřevina pajasan žláznatý (*Ailanthus altissima*) – v severní polovině jižní části a v severní části NPP. Na necelé pětina území (včetně ochranného pásma) se však zachovaly hodnotné fragmenty teplomilné skalní vegetace a suchých trávníků. Na skalách se jedná o společenstva s kostřavou sivou, svazu *Alyso-Festucion pallentis*, konkrétně asociace *Seselio ossei-Festucetum pallentis* a na skalních teráskách s kapsami půdy *Sedo albi-Allietum montani*. Tato společenstva kolonizovala osluněné stěny opuštěných vápencových lomů i diabazové skály v jižní části rezervace. Na vápencové pohyblivé suti rostou některé druhy charakteristické pro společenstvo svazu *Stipion calamagrostis*, asociace *Galeopsietum angustifoliae*. Ochranařsky nejhodnotnější jsou plochy kavylových trávníků svazu *Festucion valesiacae*. Na hlubší půdě na temenech diabazových skal roste asociace *Koelerio macranthae-Stipetum joannis*, na původním svahu vápencové skály na severním okraji lomu U Kapličky pak asociace *Festuco valesiacae-Stipetum capillatae*. Na méně vyprahlých diabazových skalách je pak přítomná druhově bohatá asociace *Festuco rupicolae-Caricetum humilis* s dominantní kostřavou nízkou. V nejsevernějším cípu rostou degradované válečkové trávníky svazu *Cirsio-Brachypodion pinnati*, asociace *Scabioso ochroleucae-Brachypodietum pinnati*.

Poslední inventarizace v území (Řezáč & Strnad 2013) zaznamenala v nelesních společenstvech 42 druhů z červeného seznamu (5 silně ohrožených, 17 ohrožených a 20 vyžadujících zvýšenou pozornost), z toho devět druhů je chráněno zákonem. Mezi nejvýznamnější druhy cévnatých rostlin patří silně ohrožené druhy zářaza alsaská (*Orobancha alsatica*) – pouze jediný nález 2012, devaterník šedý (*Helianthemum canum*) a koniklec luční (*Pulsatilla pratensis*). Z druhů ohrožených se poměrně hojně vyskytují řebříček panonský (*Achillea pannonica*), bělozářka liliovitá (*Anthericum liliago*), sesel fenýklový (*Seseli hippomarathrum*), vlnice chlupatá (*Oxytropis pilosa*) či ožanka hroznatá (*Teucrium botrys*).

Lichenologie a mykologie

Pro lišejníky je území zajímavé spíše málo, skalní lokality jsou značně zarostlé a v přilehlém Prokopském údolí či v jádrové oblasti Českého krasu je jak vápencových, tak diabazových lokalit dostatek. Kromě toho jsou lišejníky negativně ovlivněny destrukcí stanovišť díky přemnožení černé zvěře a emisním vlivům pražské aglomerace a Strakonické rychlostní silnice. Proto se zde nevyskytuje mnoho vzácných druhů (Svoboda 2012).

Mykologicky jde rovněž o méně významnou lokalitu (Fellner 2013). V rámci mykologického průzkumu bylo v letech 2012–2013 zaregistrováno celkem 61 druhů makromycetů, z toho jeden druh uvedený Červeném seznamu hub (makromycetů) České republiky (Holec & Beran 2006). Jde o ohrožený druh (kategorie EN podle Červeného seznamu hub ČR) *Russula decipiens* (Singer) Kühner et Romagn. – holubinka hájová. Pokud jde o trofické skupiny hub, byly na území NPP Barrandovské skály nejhojněji zastoupeny lignikolní saprofytické druhy (49 %), následované terestrickými a humikolními saprotrofy (29,5 %), dále mykorrhizními symbionty (18 %) a konečně parazity (3,5 %). Velmi nízký podíl mykorrhizních druhů hub zřejmě odráží míru vysokého narušení, resp. absence přirozenějších lesních porostů na území NPP.

Fauna

Území NPP je ze zoologického hlediska méně významné a to především z hlediska obratlovců. Z entomologického hlediska je území významné především pro druhy vázané na skalní stepní lokality a suché trávníky.

Relativně aktuální údaje o fauně v NPP jsou k dispozici pouze pro denní motýly a malakofaunu (inventarizační průzkumy z r. 2021). Z měkkýšů jsou v území udávány čtyři ochranařsky významné druhy. V rámci inventarizačního průzkumu bylo nalezeno 27 druhů suchozemských měkkýšů, z nichž nejvýznamnější nálezy představovaly zrnovky *Pupilla sterrii*, *P. triplicata* a

žitovka obilná (*Granaria frumentum*) (Podroužková 2021). Motýli jsou sledováni opakovaně, poslední inventarizační průzkum (zahrnující pouze denní motýly) zaznamenal 3 ochránářsky významné druhy: modrásek rozchodníkový (*Scolitantides orion*), a oba naše druhy otakárků (*Iphiclides podalirius* a *Papilio machaon*). Při tomto průzkumu bylo zjištěno celkem 25 druhů denních motýlů a dalších 24 druhů mikrolepidopter či nočních motýlů (Pipek 2021). Po roce 2000 jsou k dispozici údaje již jen pro pavouky (Řezáč et Strnad 2013) a plazy (Kovář 2012). V území bylo nalezeno 54 druhů pavouků, mezi nimi i významné druhy jako skálovka *Zelotes segrex* nebo sklípkánek *Atypus muralis*, z dalších pak např. stepník rudý (*Eresus kollari*), brabenčík lesní (*Phrurolithus minimus*), slíďáci *Arctosa figurata* a *Pardosa bifasciata*, skálovky *Callilepis nocturna*, *Drassyllus villicus*, *Gnaphosa opaca* a *Zelotes exiguus*. Z plazů byl zjištěn pouze slepýš křehký (*Anguis fragilis*) a ještěrka obecná (*Lacerta agilis*), oba jsou druhem s širokou ekologickou valencí a v NPP se vyskytují roztroušeně mimo zalesněná území.

Nejcennější druhy bezobratlých na území NPP obecně náležejí společenstvům teplomilného bezlesí (suché a skalní trávníky). Z hlediska obratlovců patří mezi nejcennější prokázání výskytu a občasného zahníždění výra velkého (*Bubo bubo*).

2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů hub, lišejníků, rostlin a živočichů

druh	kategorie * podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení** podle červených seznamů	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
houby			
holubinka hájová (<i>Russula decipiens</i>)		EN	mykorhizní symbiont zejména dubu, světlé lesy, fruktifikuje v její jižní části NPP
lišejníky			
<i>Acarospora badiofusca</i>		VU	diabazy
<i>Cladonia symphylicarpa</i>		VU	roztroušeně na diabasové drovině
<i>Lecanora argopholis</i>		VU	vzácně na diabasu
<i>Lempholemma botryosum</i>		VU	vzácně na vápenci
<i>Lobothallia alphoplaca</i>		VU	diabazy
<i>Melanelixia subaurifera</i>		VU	výskyt na různých dřevinách
<i>Placopyrenium fuscillum</i>		VU	na vápenci
<i>Scytinium plicatile</i>		VU	vápence, diabazy
<i>Scytinium schraderi</i>		VU	roste na půdě ve skulinách diabazu
<i>Thalloidima diffractum</i>		EN	vzácně na diabasu
cévnaté rostliny			
bělozářka liliovitá (<i>Anthericum liliago</i>)	O	NT	na diabasových skalách v jižní části území
česnek kulovitý (<i>Allium rotundum</i>)	-	NT	v ochranném pásmu nad údolím Mariánského pramene
devaterník šedý (<i>Helianthemum canum</i>)	-	VU	roztroušeně ve skalních i kavylových trávnících na diabasech i na vápenci
dřín obecný (<i>Cornus mas</i>)	O		na hřebínku pod ulicí Pod Ateliéry

druh	kategorie * podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení** podle červených seznamů	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
dříšťál obecný (<i>Berberis vulgaris</i>)	-	NT	roztroušeně se vyskytující jak na diabasech v jižní části, tak na vápencích v severní části
dub pýřitý (<i>Quercus pubescens</i>)	O	NT	jeden vzrostlý exemplář na hřebínku pod ulicí Pod Ateliéry
hlaváč šedavý (<i>Scabiosa canescens</i>)	-	NT	na skalách v jižní části
hrušeň polnička (<i>Pyrus pyraeaster</i>)	-	NT	na diabasových skalách
chrpa chlumní (<i>Centaurea triumfettii</i>)	O	NT	na diabasu v jižní části i na stěnách vápencových lomů v severní části
jeřáb dunajský (<i>Sorbus danubialis</i>)	-	NT	na diabasových skalách
kakost krvavý (<i>Geranium sanguineum</i>)	-	NT	v lemových společenstvech mezi trávníky a křovinami
kavyl Ivanův (<i>Stipa pennata</i>)	O	NT	suché trávníky na diabasu i vápenci
kavyl sličný (<i>Stipa pulcherrima</i>)	SO	NT	vzácně (cca dvě desítky) na sypké půdě na diabasových skalách
kavyl vláskovitý (<i>Stipa capillata</i>)	-	NT	skalní a suché trávníky
koniklec luční (<i>Pulsatilla pratensis</i>)	SO	VU	vzácně (jednotky jedinců) v trávníku s kostřavou nízkou
locika vytrvalá (<i>Lactuca perennis</i>)	-	NT	skalní trávníky na diabasech i vápencích
mochna Lindackerova (<i>Potentilla cf. lindackeri</i>)	O	DD	vzácně v kavylovém trávníku severně od lomu U kapličky
mochna písečná (<i>Potentilla incana</i>)		NT	roztroušeně
ostřice nízká (<i>Carex humilis</i>)	-	NT	dominantní druh společenstva asociace <i>Festuco rupicola</i> - <i>Caricetum humilis</i> vyskytujícího se na méně vyprahlých polohách diabasových skal
ožanka hroznatá (<i>Teucrium botrys</i>)	-	NT	na vápencové suti
sesel fenyklový (<i>Seseli hippomarathrum</i>)	-	NT	skalní trávníky na diabasech i vápencích
silenska ušnice (<i>Silene otites</i>)	-	NT	skalní trávníky na diabasu
skalník celokrajný (<i>Cotoneaster integerrimus</i>)	-	NT	jak na diabasu, tak na vápenci
tařice horská (<i>Alyssum montanum</i>)		NT	roztroušeně na skalách
tařice skalní (<i>Aurinia saxatilis</i>)	O	NT	charakteristický druh kolmých vápencových lomových stěn
trýzel škardolistý (<i>Erysimum crepidifolium</i>)	-	NT	jen na diabasech, po expanzi dřevin na stepních stanovištích je schopný přežívat i v rudérálních křovinách.
vlnice chlupatá (<i>Oxytropis pilosa</i>)	-	NT	ve skalních i suchých trávnících na diabasech
vousatka prstnatá	-	NT	skalní a suché trávníky na diabasech i

druh	kategorie * podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení** podle červených seznamů	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>(Bothriochloa ischaemum)</i>			vápencích
vrbovka malokvětá <i>(Epilobium parviflorum)</i>	-	NT	pod kolmými vápencovými skalami v mělkém mokravém příkopu u asfaltové cesty
záraza alsaská <i>(Orobancha alsatica)</i>	-	VU	kostřavový trávník na diabasu, parazit na chrpě čekánku
živočichové			
bezobratlí			
modrásek rozchodníkový <i>(Scolitantides orion)</i>		VU	stepi, skalní stepi, odkryté výchozy a lomové plochy, vázaný na výskyt rozchodníku, inventarizační průzkum (Pipek 2021) udává nižší desítky nálezů
otakárek fenyklový <i>(Papilio machaon)</i>	O		na okoličnatých rostlinách, jednotlivé výskyty
otakárek ovocný <i>(Iphiclides podalirius)</i>	O	NT	rozvolněné plochy stepí a lesostepí, úhory, odkryté výchozy; inventarizační průzkum (Pipek P. (2021)) udává jednotlivé výskyty
skálovka vydělená <i>(Zelotes segrex)</i>		EN	významný nález v rámci inventarizačního průzkumu (Řezáč & Strnad 2013) udává 3 nálezy (v Čechách jinak pouze v Českém středohoří)
sklípkánek pontický <i>(Atypus muralis)</i>		VU	stepní plochy, popř. plochy s rozvolněnou vegetací, výchozy; inventarizační průzkum (Řezáč & Strnad 2013) udává jednotlivé výskyty
zrnovka třízubá <i>(Pupilla triplicata)</i>		VU	v rámci inventarizace (Podroužková 2021) uváděn nález u východního konce u mostu
zrnovka žebernatá <i>(Pupilla sterrii)</i>		VU	vápencové výchozy, skalní stepi
žitovka obilná <i>(Granaria frumentum)</i>		NT	v rámci inventarizace (Podroužková 2021) uváděn nález cca na 6 lokalitách
obratlovci			
obojživelníci			
ropucha obecná <i>(Bufo bufo)</i>	O	VU	Nacházená velmi ojediněle při dolní hranici NPP většinou u cyklostezky.
plazi			
ještěrka obecná <i>(Lacerta agilis)</i>	SO	VU	Stabilní malá místní populace obývá skály a skalní stepní lokality.
slepýš křehký <i>(Anguis fragilis)</i>	SO	NT	Obývá především okraje lesních porostů a další otevřená stanoviště v NPP. Stabilní, i když nepočetná místní populace.
savci			
veverka obecná <i>(Sciurus vulgaris)</i>	O		Obývá lesní biotopy v NPP.
ptáci			
holub doupňák <i>(Columba oenas)</i>	SO	VU	V NPP zjišťován pravidelně především v lesnaté jižní až jihozápadní části NPP.

druh	kategorie * podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení** podle červených seznamů	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			Pravděpodobně hnízdí každoročně v počtu 1–3 páry. Hlavní hnízdiště tohoto druhu leží mimo NPP (okolí zookoutku a Čertovy strouhy).
strakapoud prostřední (<i>Dendrocytes medius</i>)	O	VU	V NPP zjišťován pravidelně především v lesnaté jižní až jihozápadní části NPP. Pravděpodobně hnízdí každoročně v počtu 1–3 páry. Hlavní hnízdiště tohoto druhu leží mimo NPP (okolí zookoutku a Čertovy strouhy).
výr velký (<i>Bubo bubo</i>)	O	EN	Obývá skály a skalní výchozy. V NPP hnízdí max. 1 pár.

* Zvláště chráněné druhy (dle vyhl. 395/1992 Sb. v platném znění) v kategorii: SO – silně ohrožený, O – ohrožený.

**Stupeň ohrožení podle červených seznamů:

- Cévnaté rostliny, lišejníky, houby, bezobratlí, obratlovci: EN – ohrožený, VU – zranitelný, NT – téměř ohrožený, DD – taxon, o němž jsou nedostatečné údaje; podle Grulich & Chobot (2017), Liška & Palice (2010), Holec & Beran (2006), Farkač et al. (2005), Hejda et al. (2017), Chobot & Němec (2017).

2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti

a) abiotické disturbanční činitele

Z abiotických činitelů v NPP výrazně působí zejména sucho, způsobující zasychání travních porostů na otevřených skalních svazích a plochách stepí.

Dalším výrazněji se projevujícím činitelem je působení vody ve formě atmosférických srážek. Na otevřených travnicích, postižených suchem, ale zejména narušených pobytem zvěře (viz kap. 2.1.3 b)), dochází vlivem dešťové vody ke zvýšené erozi – k odnosu půdních vrstev do nižších částí svahu. Účinku erozních procesů značně přispívá i výrazná svažitost dotčených ploch.

Dalším abiotickým činitelem působícím v NPP je střídání teplot – otevřené plochy skalních svahů se silně ohřívají během dne a následně během noci vychládají (zejména v jarním a podzimním období). Dále pak v zimním období skalní svahy snadno promrzají, což společně s účinky mrznoucí vody způsobuje rozrušování skalních bloků. Vliv teploty vede k narušování skalních bloků a jejich erozi.

b) biotické disturbanční činitele

Významný biotický disturbanční činitel v NPP představuje vliv zvěře – konkrétně prasete divokého (*Sus scrofa*), jehož pobytem jsou ovlivňovány zejména plochy skalních travníků v jižní části území (dílčí plochy 10 a 11) a v ochranném pásmu (dílčí plocha 12). Na těchto plochách bezlesí zvířata silně narušují vegetační pokryv, až do takové míry, že zde na mnoha místech travní porost zcela chybí.

Dalším významným disturbančním činitelem jsou souvislé porosty nepůvodní dřeviny trnovníku akátu (*Robinia pseudoacacia*) se specifickými negativními vlivy na původní biotopy – potlačuje původní, zejména heliofilní druhy rostlin a živočichů (husté porosty zamezují přístupu světla), mění půdní podmínky (vylučováním toxických látek, vázáním vzdušného dusíku) a změnou mikroklimatu (sklápěním listů za horka vytváří specifické horké

mikroklima). Těmito vlivy dochází k výrazné proměně prostředí a z původně druhově bohatých společenstev vznikají téměř sterilní monokultury akátu.

Invazivní druhy živočichů, v tomto případě šelem a sudokopytníků, nebyli na území NPP zastíženi.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti

a) ochrana přírody

Historie ochrany přírody na Barrandovských skalách sahá až do 19. století a je úzce spjata s osobou francouzského inženýra a paleontologa Joachima Barranda. Barrande první zkoumal skalní profily, odhalené při trhacích pracech v rámci výstavby železniční trati a silnice mezi Prahou a Malou Chuchlí a objevil zde bohaté naleziště fosilií typické devonské fauny (především trilobitů) a těmito nálezy území proslavil. V roce 1884 se Barrandova skála stala prvním geologickým chráněným územím v tehdejším Rakousko-Uhersku, ale pravděpodobně i v celé Evropě. Tento krok inicioval majitel lomů Maxmilián Herget, který pro zajištění ochrany Barrandovských skal převedl veškerá uživatelská práva k nim na Národní muzeum. K této události došlo rok po smrti Joachima Barranda, jemuž byla dne 14. června 1884 na skále slavnostně odhalena velká litinová pamětní deska s nápisem "Barrande". Dne 1. 9. 1982 pak Národní výbor hlavního města Prahy vyhláškou č. 4/1982 Sb. P zřídil chráněný přírodní výtvar Barrandovské skály, již ve stávajícím územním rozsahu. V roce 1992, s přijetím zákona č. 114/1992 Sb., došlo ke změně kategorizace chráněných území a Barrandovské skály se staly národní přírodní památkou.

b) lesní hospodářství

Lesnická mapa z roku 1832 v mezích současného vymezení NPP les nedokládá. K zásadním změnám vegetace dochází po zalesnění území v průběhu druhé poloviny 19. století a počátku 20. století. Zalesnění způsobilo postupný zánik stepních a lučních společenstev. Do současné doby se zachovaly pouze jejich ochuzené zlomky na extrémních stanovištích, na místech, kde bylo zalesnění neúspěšné. Uměle založené lesní porosty mají nepřírozenou druhovou skladbu bez lesních druhů v bylinném patru. Přímě v území se nachází lesní porosty (část PSK 132Aa2 a bezlesí 132Aa101) ve stromovém patře tvořené téměř výhradně AK – 85 %, s příměsí BOC – 10 % a BB 5 %.

V Praze a jejím širším okolí, tedy zřejmě i na území NPP, docházelo ve dvou časových etapách (1897–1902 a 1922–1935) k zalesňování neplodných strání. Tuto činnost popsal podrobně v roce 1960 J. Tlapák, ovšem o Barrandovských skalách se zde nezmiňuje.

Konkrétní zmínka o pravděpodobně prvním pokusu o zalesnění dotčeného území byla publikována geologem F. Počtou v roce 1897.

Reliéf území byl výrazně ovlivněn budováním dopravního koridoru mezi Prahou a Chuchlí a těžbou kamene v několika lomech, což ztěžovalo, až znemožňovalo jeho zalesnění.

c) zemědělské hospodaření

Území leží ve starosídelním prostoru pražské kotliny a bylo po velmi dlouhou dobu hospodářsky využíváno. Území bylo zásadně ovlivněno dávným odlesněním, dlouhodobou pastvou a těžbou kamene. Díky pastvě se na stráních NPP vyvinula stepní a luční teplomilná společenstva rostlin.

V současnosti se NPP nevyskytuje zemědělská půda a zemědělsky se zde nehospodáří.

d) myslivost

Od jiho-západu rezervace až po Barrandovské terasy je území součástí honitby Praha 5 a Praha Jihozápadní město č. CZ1100110001. SV část je nehonební. Běžné myslivecké hospodaření není v rozporu s předměty ochrany. Vliv zvěře by mohl být – vzhledem k cíli zachování otevřených skalních stepí, spíše pozitivní, avšak v posledních letech dochází vlivem vysoké početnosti zvěře k nadměrnému narušování půdního povrchu na stepních lokalitách v jižní části NPP. Zejména se v tomto případě jedná o prase divoké (*Sus scrofa*). Míra disturbance způsobená pobytem prasat je tak vysoká, že na mnoha místech stepí zcela chybí jakýkoli vegetační pokryv a následně dochází ke zvýšené erozi a odnosu půdních vrstev.

Žádná myslivecká zařízení se na území NPP nenacházejí.

Invazivní druhy živočichů, v tomto případě šelem a sudokopytníků, nebyli na území NPP zastíženi.

e) rekreace a sport

Území NPP zaujímají prudké skalnaté svahy, často přístupné jen za pomoci horolezecké techniky. Většina skalního defilé je zarostlá bujnou vegetací. Samotné území tedy není využíváno k rekreaci a sportu.

Podél úpatí skalního defilé vede zhruba ve směru severovýchod – jihozápad Zbraslavská ulice. Jde o asfaltovou, dříve starou zbraslavskou silnici, ze které lze buď přímo, nebo krátkým odbočením ke skalám studovat geologické profily v NPP.

V současné době je po Zbraslavské ulici vedena cyklotrasa A111, dlouhá 7,6 km, která začíná v Hlubočepích a vede přes Malou a Velkou Chuchli až do Radotína. Provoz na této cyklostezce byl značný, ale kolem roku 2009 byla otevřena nová cyklotrasa A1 vedoucí přímo podél Vltavy, která je paralelní s cyklotrasou A111, takže nápor cyklistů je nyní poněkud menší. Na pozemku p. č. 631, k. ú. Hlubočepy, v ochranném pásmu NPP, bývalo provozováno občerstvení pro cyklisty, které je však již nefunkční.

Rekreace a sport nemá na území NPP žádný významnější vliv – díky své značné svažitosti, hustým porostům akátu, svahům pokrytým neschůdnou drobnou kamennou sutí nebo výchozy nestabilních skal, je území velmi nesnadno přístupné. Rekreaci a sportovní využití se proto omezuje na přilehlou komunikaci s cyklotrasou a naučnou stezkou (mimo NPP i OP) a rovinatých částí území v ochranném pásmu NPP (okolí bývalého plaveckého bazénu Barrandovských teras a kaple Panny Marie Bolestné). Vliv se však omezuje na odhazování odpadků, což však nemá přímý vliv na předmět ochrany.

f) těžba nerostných surovin

Koncem 19. století začaly ve stěnách zářezu pro silnici z Malé Chuchle do Prahy vznikat menší lomy. Několik se jich nacházelo JZ od Barrandovy skály. Lámal se zde hlavně krinoidový vápenec a lomy fungovaly do začátku dvacátého století. Další významné lomy se nacházely i v severním směru od Barrandovy skály. Původně šlo o dva oddělené lomy („U kapličky“ a „Pod Terasami“), které byly po roce 1911 propojeny. Místní vápenec sloužil především k výrobě vápna. Nejprve byl celý vápencový vrch Barrandov, včetně území dnešní NPP, majetkem Maxmiliána Hergeta (1823–1893), podnikatele v průmyslu stavebních hmot. Za jeho působení a ještě o něco později byly v činnosti níže popsané lomy:

Malá Chuchle

Malé lůmky nad Malou Chuchlí se nacházejí těsně pod hranou svahu jižně od barrandovských filmových ateliérů. Dnes jsou silně zasucené a zarostlé. V 19. století se v nich těžily vyšší polohy požárského souvrství (svrchní silur, stupeň přídolí). Barrande z nich popisuje zkameněliny pod názvem naleziště Kuchelbade2. Lokalita obsahující zkameněliny je v ochranném pásmu NPP.

Lomy jihozápadně od Barrandovy skály

Jsou dnes již zcela zaniklé. Patří sem např. Černá rokle. Lomy byly založeny ve vápencích požárského souvrství (svrchní silur, stupeň přídolí) a v nejspodnějších polohách lochkovského souvrství (spodní devon, stupeň lochkov). Lomy sledovaly polohy zrnitých krinoidových vápenců a byly v činnosti patrně ještě počátkem 20. století. Za druhé světové války byla těžba již delší dobu ukončena. Dnes jsou lomy prakticky nepřístupné, velmi zasucené a zarostlé bujnou vegetací.

Lomy Pod terasami a lom U kapličky

Těžba zde probíhala od konce 19. století do prvních desetiletí 20. století. První větší intenzita těžby byla zaznamenána v 80. letech 19. století. Lom Pod terasami dostal své jméno až po vybudování Barrandovských teras za první republiky. Původně šlo o dva lomy spojené po roce 1911. První lom dosahoval téměř k Barrandově skále a těžily se v něm hlavně slivenecké vápence (spodní devon, stupeň prag). Ve druhém lomu se těžily dvorecko-prokopské vápence (spodní devon, stupeň prag). Před druhou světovou válkou zde byl umístěn plavecký stadion, který fungoval ještě v 50. letech 20. století. Většina bazénu a skokanská věž zde zůstaly dodnes. Vápenec se těžil především na výrobu vápna. V lomu U kapličky se také těžily dvorecko-prokopské vápence a v severní části zlíchovské vápence (spodní devon, stupeň zlíchov).

Z databáze Surovinového informačního systému České geologické služby je patrné, že na území NPP nejsou dobývací prostory, chráněná ložisková území, úložná místa těžebního odpadu aj. Jsou zde evidovány pouze vrty. Na území NPP, v lomu U kapličky, byl v roce 1960 proveden svislý inženýrsko-geologický vrt (ID GDO 614419) hluboký 40,3 m.

V ochranném pásmu, v lomu Pod terasami, v prostoru mezi bývalým bazénem a Zbraslavskou ulicí, byly v roce 1983 vyvrtány tři mělké (do hloubky 3,2 m) inženýrsko-geologické vrty (ID GDO 156501, 156502, 156503). V ochranném pásmu, v severovýchodním cípu p. č. 199, k. ú. Malá Chuchle, byl v roce 1968 realizován inženýrsko-geologický vrt (ID GDO 152140) hluboký 2,5 m.

V databázi České geologické služby jsou z území NPP registrovány tři drobné (bodové) sesuvy – č. 21820, 21821 a 21829. Byly zjištěny nad domky v Malé Chuchli, na severozápadním okraji NPP. Jedná se o dočasně uklidněná odsedávání a řícení.

i) jiné způsoby využívání

Skály mezi Malou Chuchlí a Hlubočepy byly původně neschůdné a sahaly až k řece Vltavě. Zářez Staré zbraslavské silnice byl vylámán francouzskými vojáky pomocí trhavin až v roce 1742 za francouzsko-pruské války. Později byl tento zářez několikrát dále rozšiřován (v průběhu 19. století, za 2. světové války a v 60. letech 20. století) – pro železniční trať a přeloženou silnici.

V rámci přípravy projektu „Optimalizace tratí 3. tranzitního železničního koridoru“, byla v roce 2002 zpracována územně technická studie pro úsek Praha – Plzeň. Studie prokázala, že nejlepší variantou je realizace velmi dlouhých tunelů z Prahy do Berouna, kdy je v podstatě celá nová železniční trať vedena v tunelech. Tunely by umožnily provoz vysokorychlostních souprav s rychlostí 250–300 km/h.

V roce 2005 byla zpracována územně technická studie, která předpokládala vedení nové železniční tratě z prostoru Hlubočep v Praze dlouhým tunelem Barrandov délky cca 19 km až do údolí Loděnického potoka u Svatého Jana pod Skalou. V roce 2006 byla zpracována doprovodná studie přípravné dokumentace "Praha – Beroun, nové železniční spojení", která řešila zaústění do Prahy, kromě portálů v Hlubočepích i možnost umístění portálů v Malé Chuchli v místě dnešního křížení tratí Praha-Smíchov/Řevnice a Praha-Vršovice seřadovací nádraží/Radotín.

Na území NPP měly být v roce 2020 vybudovány vstupní portály do tunelů v rámci projektu Praha – Beroun, nové železniční spojení. Od realizace projektu však bylo zatím upuštěno. Ministerstvo životního prostředí udělilo Správě železniční dopravní cesty Plzeň dne 17. 12. 2008 pod č. j. 5169/M/08-77634/ENV/08 a 66521/ENV/08-3238/620/08 výjimku ze základních ochranných podmínek NPP Barrandovské skály pro rekonstrukci části trati Praha-Smíchov až Praha-Radotín, pro stavbu nové trati v úseku Praha – Krč, odbočka Barrandov a pro novou trať Praha – Beroun, portály tunelů v NPP Barrandovské skály na pozemcích p. č. 201, k. ú. Malá Chuchle a p. č. 613/1, k. ú. Hlubočepy. Výjimka byla povolena usnesením vlády č. 1557 ze dne 10. 12. 2008.

Z první poloviny 20. století pochází většina zástavby nad horní hranou skal. Jde např. o výstavbu komplexu Barrandovských teras, filmových ateliérů a rodinných domů - vil. Přímo v lomu pod Barrandovskými terasami (nyní v ochranném pásmu NPP) byl postaven plavecký bazén a oblast sloužila k rekreaci Pražanů.

V roce 1988 byl areál Barrandovských teras, včetně bazénu se skokanskou věží, prohlášen za kulturní památku a v roce 1993 zde zastupitelstvo hlavního města Prahy vyhlásilo památkovou zónu.

V roce 1992 byl komplex Barrandovských teras v restituci vrácen potomkům původního majitele, všechny stavby však přesto po dalších 24 let dále chátraly. V roce 2016, kdy se již areál Barrandovských teras nacházel v havarijním stavu, začala realizace projektu jejich rekonstrukce, jehož cílem je vytvořit na místě hotel a vyhlídkovou restauraci. Projekt zahrnuje opravu budovy vyhlídkové restaurace a její doplnění o dvě nové budovy s 61 apartmány, které pokrývají plochu původních teras. Tyto nové budovy jsou rovněž umístěny přímo nad horní hranou skalních stěn, avšak mimo NPP i jeho ochranné pásmo. Umístění nové budovy s apartmány, která se charakterově a objemově zcela odlišuje od původní funkcionalistické stavby vyhlídkové restaurace, však představuje nevhodný zásah do celkového krajinného panoramatu Barrandovských skal, vnímaného v dálkových pohledech. Tato budova je však rovněž pohledově zřetelná i přímo na území NPP, kdy se její hmota, vybíhající směrem do NPP, zřetelně uplatňuje nad vrcholem skalních stěn (zejména v lomu „U Kapličky“). Hrubé stavební práce tohoto projektu byly ukončeny v roce 2024.

V ochranném pásmu NPP (na dně lomu U Kapličky) se nachází kaple Panny Marie Bolestné. Jedná se o drobnou stavbu na kruhovém půdorysu s apsidou. Původně zde byla roku 1742 při obléhání Prahy (při odlámání skály a vybudování komunikace do Chuchle) francouzskými vojsky postavena stavba sloužící jako sklad střelného prachu. Později ji využívali dělníci v lomech jako sklad materiálu. Až roku 1847 přestavěl tuto stavbu na kapli majitel lomů Herget (resp. jeho dcera) na památku dělníků zemřelých v lomu. Po roce 1900 byla kaple upravena benediktiny z pražských Emauz v beuronském stylu. Od 50. let 20. století stavba chátrala.

V roce 1964 byla kaple Pražským střediskem státní památkové péče a ochrany přírody zapsána do státního seznamu kulturních památek jako kulturní památka. Stavba nicméně dále chátrala a byla poškozována z vnějšku i v interiéru. V letech 2019 a 2020 bylo z iniciativy spolku Prázdné domy okolí kaple vyčištěno a vyřezáno od náletových dřevin. Na základě restaurátorského průzkumu pak došlo v roce 2021 k opravě střechy a fasády kaple. V roce 2024 je fasáda kaple opět poničena barevnými spreji.

Na území NPP často pobývají bezdomovci, kteří zde žijí pod skalním přewisem, ve skalní dutině, ve stanech, srubu atd. a NPP znečišťují odpadky, ohništi, výkaly apod.

Hustý provoz na přilehlých silnicích a železnici působí v NPP rušivě, zejména z hlediska hluchosti, otřesů a znečišťování imisemi.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy

- Územní plán sídelního útvaru hlavního města Prahy, schválený usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 10/05 ze dne 9. 9. 1999 a jeho změny. Závazná část Územního plánu vyhlášena vyhláškou č. 32/1999 Sb. hl. m. Prahy o závazné části územního plánu, v jejíž příloze č. 1 jsou stanoveny Regulativy funkčního a prostorového uspořádání území.
- Opatření obecné povahy vydané dne 14. 3. 2019 AOPK ČR pod č. j. SR/0150/US/2018-2 povolující provádění činností v zákoně 114/1992 Sb. zakázaných pro práce vykonávané, zadávané či zasmulvněné AOPK ČR v obvodu její územní působnosti.
- LHP pro LHC hl. m. Praha, kód ÚHUL - 117 201, s platností 2024–2033
- LHO Praha, z. o. Praha, kód ÚHUL - 117 801, s platností 2024–2033
- Území s archeologickými nálezy I. kategorie Klobouček (Státní archeologický seznam; ID 8433)
- Evidenční list kulturní památky č. 1-1349 „Skladiště prachu – později kaple Panny Marie Bolestné“ (Pražské středisko státní památkové péče a ochrany přírody; ID 152339)

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o lesích

Přírodní lesní oblast	08 Křivoklátsko a Český kras, podoblast 8a Český kras
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	LHC hl. m. Praha - 117 201
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	6,75
Období platnosti LHP (LHO)	2024–2033
Organizace lesního hospodářství	Lesy hl. m. Prahy
Nížší organizační jednotka	Lesní úsek 13 - Chuchle

Na vlastním území NPP Barrandovské skály se nachází lesy LHC hl. m. Praha. V ochranném pásmu se kromě tohoto LHC nacházejí ještě lesy zařazené v LHO Praha, z. o. Zbraslav, s platností pro období 2024–2033.

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Přírodní lesní oblast:				
Soubor lesních typů (SLT)	Název SLT	Přirozená dřevinná skladba SLT	Výměra (ha)	Podíl (%)
1Z	zahrslá doubrava	DBZ 7–9, HB 1, BR 1, BO, LPM (BŘK, MK, BB, teplomilné keře)+	2,71	100
Celkem			2,71	100

Přílohy:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3a – Lesnická mapa porostní LHC hl. m. Praha

M3b – Lesnická mapa porostní LHO Praha, z. o. Praha

M4 – Lesnická mapa typologická

M5 – Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

2.4.2 Základní údaje o útvarech neživé přírody

NPP je tvořena horninami staršího paleozoika (prvohor), od nejvyššího ordoviku po vyšší část spodního devonu. Geologicky, paleontologicky a stratigraficky jsou zde významná silurská a devonská souvrství, která se vytvořila v mořském prostředí v časovém rozpětí cca 433 až 303 milionů let. Ze siluru je zde zastoupeno v neúplném rozsahu motolské a požárské souvrství. Spodní devon je zastoupen téměř úplným profilem lochkovského, pražského a zlíchovského souvrství.

Ve stratigrafii spodního devonu se odráží cyklické střídání facií odpovídajících střídavě mělkému a hlubšímu moři, jehož hloubka tu však asi nikdy nepřesáhla 500 m, spíše se pohybovala kolem 250 m. Každé spodnodevonské souvrství odpovídá jednomu cyklu. Dále je na odkryvech různou měrou viditelná cykličnost nižšího řádu. Ta se projevuje dvojicemi odlišných vrstev (bedding couplets) mocnými obvykle 20–50 cm. Podle poměru mezi celkovým počtem cyklů a přibližným trváním spodního devonu jednotlivé krátkodobé cykly trvaly většinou 17 000–21 000 let a mohly by odpovídat Milankovičovým cyklům precese zemské osy. Vznik těchto drobných cyklů lze přičíst vlivům kolísání klimatu, ale jeho vlastní mechanismus je už delší dobu předmětem diskuze. Větší či menší měrou je zdůrazňována úloha turbiditních (tj. hustých a rychlých) proudů, která mohla být u jednotlivých souvrství a na různých místech pánve různá. Rozhodně se rychlost sedimentace různých hornin (např. vápenců a břidlic) diametrálně lišila. Území leží v jv. křídle holyňsko-hostimské synklinály, blízko jejího severovýchodního uzávěru. Tato synklinála má mezi Hlubočepy a Malou Chuchlí jednoduchou stavbu bez významnějších zlomů a její jihovýchodní křídlo je uloženo vcelku monoklinálně s úklonem vrstev 50–60° k severozápadu.

Nejstarší horniny vystupují v jihozápadní části NPP, zatímco nejmladší jsou na severovýchodě. Popis hornin v NPP Barrandovské skály je následující.

Jih NPP Barrandovské skály

V nejjižnějším výběžku NPP a v přiléhajícím ochranném pásmu jsou zastiženy nejstarší horniny, jílovité šedozelené břidlice králodvorského souvrství (stupeň králodvor, svrchní ordovik). Jsou jen špatně odkryté a většinou byly studovány jenom podle skeletů nebo drobných výchozů.

V jejich stratigrafickém nadloží vychází kosovské souvrství (stupeň kosov, svrchní ordovik) s převažujícími křemitými pískovci a písčitými až prachovitými břidlicemi. Vlastní hranice mezi souvrstvími není odkryta.

Ve stratigrafickém nadloží tektonicky postiženého kosovského souvrství jsou vrstvy spodního siluru vyvinuté ve facii černých graptolitových břidlic. Ani tato hranice není zastižena výchozem. Hranice je tektonicky zdvojena směrným přesmykem.

V současnosti v NPP povrchové výchozy ordoviku nenalezneme.

Chuchelské růžičky

Nevelký výchoz bazaltů (diabasů) se nachází asi 100 m jihozápadně od Vyskočilky u staré zbraslavské silnice, dnes Zbraslavské ulice. Zde je názorně vidět, jak bazalty podléhají typickému kulovito-miskovitému rozpadu (exfoliaci). V NPP má tento rozpad poetický název "Chuchelské růžičky" (viz dílčí plocha 6 v příloze M3).

Vyskočilka u Malé Chuchle

Názorný skalní odkryv se nachází u staré zbraslavské silnice, dnes Zbraslavské ulice, asi 200 m severovýchodně od posledního domku v Malé Chuchli. Název lokality pochází od starého, dávno zbořeného hostince, který stával na okraji Malé Chuchle. Jádrem odkryvu je mohutná ložní žila bazaltu (diabasu), která pronikla mezi graptolitové silurské břidlice motolského souvrství (spodní silur, stupeň wenlock) jako mělká podpovrchová intruze. Bazaltová láva pronikla do nejstarší graptolitové zóny, *Octavites spiralis*. V nadloží žíly jsou odkryté i další

graptolitové zóny motolského souvrství. Tmavé břidlice bohaté organickými látkami byly blízko styku s lávou, zvláště v nadloží, tepelně přeměněny, což se projevilo ztvrdnutím a ztmavnutím následkem přítomnosti grafitické hmoty. Prutovité kolonie graptolitů, tvořené chemicky odolnou chitinovitou hmotou, se na tmavém podkladu stříbřitě lesknou. Následkem většího sesuvu skal v roce 2008 je u silnice za ochrannou bariérou dostupný materiál břidlic z několika graptolitových zón v nadloží diabasu. Běžně se tu najdou delší rovné pruty druhů *Monograptus priodon* a *Monoclimacis vomerina*, stočené a rozvětvené *Cyrtograptus purchisoni*, tenké a rozvětvené *Barrandeograptus pulchellus*, síťkovité dvouřadé *Retiolites geinitzianus* a *Stomatograptus grandis*.

Ložní žíla od Vyskočilky patří k drobnozrnným až středně zrnitým (doleritickým), autometasomaticky přeměněným bazaltům, v barrandienském paleozoiku tradičně označovaným jako diabasy. Jde o tzv. essexitický diabas, lišící se od normálních bazaltů zvýšeným obsahem alkálií. Kromě běžných hlavních součástí (augitu a bazického plagioklasu) obsahuje hornina hojný albit, sodnodraselný živec a chlorit, který jí dodává zelenavé zbarvení. Zvětváváním nabývá hornina hnědavý odstín díky vtroušenému limonitu (viz sv. část dílčí plochy 9 v příloze M3).

Skalní defilé od Vyskočilky po Černou rokli

Úsek dlouhý cca 300 m podél staré zbraslavské silnice, dnes Zbraslavské ulice, od Vyskočilky po Černou rokli je zakrytý svahovými sutěmi kopaninského (svrchní silur, stupeň ludlow) a požárského (svrchní silur, stupeň přídolí) souvrství. Obě souvrství jsou vyvinutá v převážně břidličné facii s vložkami vápenců.

Výjimkou je svrchní část kopaninských vrstev, tvořená bioklastickými vápenci s bohatou faunou hlavonožců, gastropodů a mlžů. Ta byla za Barrandových dob v polovině 19. století těžena v horní části svahu ve sběratelských jamách jižně od zatačky Filmařské ulice. Barrande označoval tuto lokalitu jako „Vyskočilka e2“. Sběratelské jámy jsou v ochranném pásmu NPP severně od parcely číslo 203/1, dnes na území oplocené parcely u rodinného domku. Sběratelské jámy jsou nyní již zcela zasypané. Jde o zakonzervovanou lokalitu, kterou je třeba chránit před zavezením skládkami či před zastavěním.

Výchozy hornin v popsaném úseku nejsou přístupné, zakrývají je svahové sutě porostlé bujnou stromovou a keřovou vegetací.

Černá rokle

Nachází se západně od staré zbraslavské silnice, dnes Zbraslavské ulice, asi 250 m na jihozápad od Barrandovy skály. Těžbou vápence zde byla vytvořena úzká roklička zvaná Černá rokle. Je tu odkryta nejvyšší část požárského souvrství (svrchní silur, stupeň přídolí) a úplný profil krinoidových vápenců spodního členu lochkovského souvrství (spodní devon, stupeň lochkov). Jde o jeden z opěrných profilů ke stratotypu hranice silur/devon v Barrandienu. Nejvyšší část požárského souvrství v mocnosti cca 2 m tvoří tmavě šedé vápnité břidlice s vložkami mikritického vápence. Odkrytou vrstevní plochu vápence tu popsal Bouček (1941) jako "podmořskou zahrádku" s hojnými zkamenělinami, zvláště se schránkami orthoceroidních hlavonožců, částmi stonků lilijí *Scyphocrinites* i jejich kulovitými plovacími orgány, lobolity. Po mnoha letech činnosti sběratelů byla tato vrstevní plocha nenávratně velmi poškozena. Nyní je zarostlá mechem.

Lochkovské souvrství začíná na bázi polohou krinoidových vápenců. Jde o světlešedý biodetritický vápenec s krinoidy, hlavonožci a mlži. Fauna těchto poloh se vyznačuje hojným výskytem velkých gastropodů (*Platyceras*, *Orthonychia*) a obsahuje prvky fauny kotýských i radotínských vápenců s význačnými trilobity ze skupiny druhu *Warburgella rugulosa* a konodonty zóny *Icriodus woschmidti woschmidti*. Už 10–15 cm nad jeho bází byl hojně nalezen vúdčí graptolit stupně lochkovu, *Monograptus uniformis*. Nejmladší silurská zóna

Monograptus transgrediens byla doložena o 2 m níže. Drobní vůdčí trilobiti stupně lochkovu skupiny *Warburgella rugosa* se vyskytují 1–2 m nad bází krinoidových vápenců, společně s další typickou faunou. Krinoidové vápence jsou celkem asi 6 m mocné, ve vyšších polohách jemnější a zřetelněji vrstevnaté. Jejich nejvyšší 2 m jsou silně dolomitické a chudé na zkameněliny.

V nadloží krinoidových vápenců je 1 m mocná vrstva intraformační brekcie, vyskytující se i v jižní části Barrandovy skály. Tato brekcie dokládá výrazné změlčení moře na začátku stupně lochkovu. Materiál intraformačních brekcií tvoří zpevněné sedimenty mořského dna (tzv. hardground), lokálně vystavený erozi.

Vrstevní sled v Černé rokli uzavírají kosořské vápence (spodní devon, stupeň lochkov). Ty jsou blíže popsány na Barrandově skále.

Výchozy hornin jsou zde dostupné jen velmi obtížně. Černá rokle byla v minulosti zcela zarostlá bujnou stromovou a keřovou vegetací. Shora sem bylo naházeno množství odpadu. Během platnosti předchozího plánu péče byla dřevinná vegetace radikálně redukována (viz dílčí plocha 5 v příloze M3).

Barrandova skála

Proslulý odkryv je z velké části umělý, jeho strmá část vznikla postupným odlámáním skalnatého břehu Vltavy, poprvé v roce 1742, později hlavně v 60. letech 19. století. Pamětní deska s nápisem „BARRANDE“ byla do skály zasazena v roce 1884, necelý rok po Barrandově úmrtí. Litinová deska má rozměry 4,82 m × 1,4 m a váží 1600 kg. Původně byl nápis zlacený. Zlacení bylo obnoveno v roce 1908 a před rokem 1931. V roce 1968 byl nápis obnovený pouze žlutým lakem.

V roce 2024 bylo v rámci předrestauratorského průzkumu zjištěno, že je pamětní deska již ve velmi špatném stavu – degradace nátěrů vedla k jejich odlupování a korozi byla narušena statika celé desky. Její stav byl vyhodnocen jako havarijní, představující bezpečnostní riziko. Národní muzeum se proto rozhodlo provést její rekonstrukci a za tímto účelem byla dne 25. listopadu 2024 deska ze skal sejmuta. Rekonstrukce desky zahrnovala kromě nového pozlacení nápisu také změnu podkladové barvy na tmavě modrou (jedná se o její původní barevné provedení, které bylo někdy v průběhu ve 20. století pozměněno). Rekonstruovaná deska byla na místo slavnostně vrácena 9. června 2025. Je nově ukotvena, má rám z nerezové oceli a stříšku.

Barrandovu skálu v době umístění desky postoupil původní majitel lomů v okolí Maxmilián Herget do služebnosti Národního muzea v Praze. Barrandova skála se tak de facto stala jednou z prvních geologických rezervací v celém bývalém Rakousku-Uhersku a první na území Čech.

Barrandovu skálu tvoří vápence lochkovského souvrství (spodní devon, stupeň lochkov), většinou intenzivně zvrásněné. Lze zde rozlišit tři litostratigrafické členy. Počínaje odspodu to jsou za prvé krinoidové vápence s místně vyvinutou intraformační brekcií, za druhé kosořské vápence a za třetí kotýské vápence. Celková mocnost lochkovského souvrství na Barrandově skále se odhaduje na 50 m.

Krinoidové vápence tvoří nejnižší člen lochkovského souvrství a jsou na Barrandově skále odkryty jen neúplně. Celý jejich sled je možno v NPP sledovat v Černé rokli. Krinoidové vápence vystupují v severní části Barrandovy skály v jádře šikmé antiklinály. Jsou tu odkryty v neúplné mocnosti asi 3 m. Krinoidové vápence jsou hrubě biodetritické. Na jejich složení se podílí hlavně detrit pelagických krinoidů rodu *Scyphocrinites*.

Ve stejné stratigrafické pozici jako jsou krinoidové vápence, tedy na bázi lochkovského souvrství, vystupuje v jižní části Barrandovy skály masivní lavice vápencové intraformační brekcie, odkrytá v mocnosti 2–3 m. Vápencová základní hmota brekcie obsahuje nepravidelně vtroušené subangulární až polozaoblené úlomky vápence, často ploché, až přes 20 cm velké. Brekcie, kterou lze pokládat za uloženinu bahnotoku resp. úlomkotoku, indikuje podmořský sesuv a dokládá tak nestabilitu mořského dna v časném období lochkovu.

Kosořské vápence zastupují hlavní část lochkovského souvrství na Barrandově skále. Kosořské vápence tvoří faciální přechod mezi radotínskými a kotýskými vápenci. Vyznačují se převahou světlejší šedých, jemně vytríděných biodetritických bituminózních vápenců, jejichž texturní znaky jsou analogické radotínským vápencům. Břidličné vložky jsou však podřízené a zbarvení je světlejší. Pro svůj typicky přechodní ráz se však nepovažují za samostatnou facii. Fauna je druhově téměř shodná s radotínskými vápenci, vykazuje pouze úbytek pelagických forem, zvláště graptolitů a některé rozdíly v četnosti výskytu trilobitů. Mocnost kosořských vápenců na Barrandově skále lze jen zhruba odhadnout na 20–25 m. Je to způsobeno silným provrásněním a tím, že skalní stěna protíná vrstvy šikmo.

Kotýské vápence jsou nejméně prozkoumanou jednotkou Barrandovy skály. Příčinou je obtížná přístupnost tohoto členu, který je odkryt jen ve vyšších částech skály. Do kotýských vápenců byla zasazena deska s nápisem BARRANDE. Kotýské vápence jsou převážně světle šedé, bioklastické (krinoidové), sparitické, zřetelně vrstevnaté s charakteristicky nerovnými vrstevními plochami. Obsahují různé zbarvené rohovce, s výjimkou nejvyšších poloh, jejichž povaha se blíží bělavým masivním vápencům koněpruským (facii pragu, která zde není vyvinuta).

Hranice mezi kosořskými a kotýskými vápenci není ostrá, ale jejich rozdílná povaha je dobře patrná na dálku. Hlavním rozlišovacím znakem je nepřítomnost břidličných vložek v kotýských vápencích. Výskyt kotýských vápenců ve vyšší části středního úseku skály je vázán na miniaturní synklinorium. Odkrytou mocnost lze zhruba odhadnout na 10 m, avšak následkem provrásnění zaujímají kotýské vápence na výšku až 20 m.

Vrásy nejsou po délce Barrandovy skály (přes 200 m) rozloženy rovnoměrně. Jižní část skály odkrývá vrstvy monoklinálně ukloněné 50–60° k severozápadu. Následující úsek odkrývá velkou, mírně překocenou antiklinálu, jejíž osa se noří pod úhlem 25–30° k západojihozápadu. Následuje nejsilněji zvrásněná část skály v délce asi 60 m, kde jsou v nadloží kosořských vápenců vápence kotýské. Vrásové osy se zde noří pod úhly 35–55° k západojihozápadu až západu.

Už Jan Krejčí (1877) upozornil na to, že „vápenec ten, zohýbaný v nejpodivnější okliky, leží mezi vrstvami vápence s plochami rovnými“, a zobrazil tento jev způsobem, který platí v principu dodnes. Dlouho převažoval názor, že vrásy na Barrandově skále jsou příkladem disharmonického zvrásnění, vzniklého vlivem různé odolnosti vrstev vůči horotvornému tlaku při variské orogenezi. Nové výzkumy předpokládají, že Barrandova skála je ukázkou synsedimentárního zvrásnění, které proběhlo mimo tektogenezi podmořskými sesuvy vlivem nestability mořského dna (např. Röhlich 2008) (viz dílčí plocha 4 v příloze M3).

Lom Pod terasami severně od Barrandovy skály

V jižní části zarostlých lomů, v těsném sousedství s Barrandovou skálou, je odkryta nejnížší část pražského souvrství, kterou tvoří poněkud netypicky vyvinuté slivenecké vápence v mocnosti 6–8 m a jejich přechod do dvorecko-prokopských vápenců. Slivenecké vápence jsou tu narůžovělé, světlé a šedožluté lavicovité vápence krinoidové, ve spodních polohách s dolomitickými partiemi. Směrem do nadloží přibývá ve vápencích kalové složky, ubývá krinoidových článků a vápence jsou zřetelně zvrstvené. Barva těchto přechodných vrstev je většinou šedá, jen místy s narůžovělými skvrnami. Litologicky jde o pozvolný vertikální přechod z vápenců sliveneckých do vápenců typu dvoreckého a lze je nejspíše přiřadit k facii vápenců loděnických. Ve faciálním vývoji nejnížší části pragu na Barrandovských skalách, stejně jako ve většině pražské pánve, se projevuje změlčení způsobené tzv. lochkovsko-pražským hraničním eventem (viz dílčí plocha 3 v příloze M3).

Skalní defilé severně od Barrandovy skály k lomu U kapličky

Je tvořeno umělými výchozy v bývalých lomech Pod terasami severně od Barrandovy skály včetně lomu U kapličky. Je zde odkryt souvislý profil pražským souvrstvím. Toto jedinečné defilé bohužel v průběhu let zakryl les tvořený převážně invazivními dřevinami, především akátem, používaným na přelomu 19. a 20. století k zalesňování příkrých svahů v pražském okolí.

Většinu pražského souvrství tu tvoří šedé, velmi jemnozrnné (mikritové) vápence dvorecko-prokopské, charakteristické hlíznatou texturou. Zkameněliny v nich obvykle nejsou hojné (dominují phacopidní trilobiti s druhem *Reedops cephalotes*, dále velcí dalmanitidní trilobiti rodů *Odontochile* a *Zlichovaspis* apod.). Na lomných plochách jsou často patrné tmavší výplně rozvětvených průlezných chodbiček červů nebo podobných organismů, zvané chondrity. Tento typ ichnofosilií patří do skupiny zvané *Fodichnia*, tj. stop po organismech hledajících potravu pod povrchem sedimentů, a je v mikritových vápencích středočeského devonu celkem běžný. V nejvyšších polohách pražského souvrství se kromě toho vyskytuje složitěji utvářený typ ichnofosilií rodu *Zoophycos* (viz dílčí plocha 8 v příloze M3).

Lom U kapličky

Jedná se o opuštěný vápencový lom s barokní kapličkou, podle které je tato významná lokalita pojmenována. Kaplička byla postavena v roce 1742 francouzskými vojsky při obléhání Prahy jako prachárna. Později sloužila dělníkům v lomech jako skladiště materiálu. Na kapličku byla upravena až v roce 1847 po neštěstí v lomu dcerou majitele lomů Marií Hergetovou. Kaplička je zasvěcena Panně Marii Bolestné.

Téměř celý lom je založen v šedých, velmi jemnozrnných (mikritových) vápencích dvorecko-prokopských (spodní devon, stupeň prag), s charakteristickou hlíznatou texturou. Nad dvorecko-prokopskými vápenci vystupují v nejvyšší části severní stěny lomu spodní polohy zlíchovského souvrství zastoupené korálovým obzorem od Kapličky. Na severním okraji lomu se nachází větší výklenek připomínající jeskyni. Jde však o dutinu vzniklou uměle činností paleontologů. Dobývaly se zde žlutavě zvětřalé rozpadavé partie (tzv. bílé vrstvy) nejspodnější brekciové lavice korálového obzoru od Kapličky. Bílé vrstvy vznikly hloubkovým zvětřáváním vápenců. Tyto polohy poskytly zvláště ve 20. a 30. letech 20. století mimořádně bohatou faunu, čítající přes 200 druhů zkamenělin, získanou převážně plavením na sítěch. Při těchto sběrech vynikl soukromý sběratel ing. František Hanuš, jehož sbírka je uložena v Národním muzeu v Praze. Podobný navětralý vápenec byl vytěžen pracovníky Českého geologického ústavu v Praze pro výzkumné účely z menší krasové dutiny jižněji a výše ve stěně lomu v roce 1966.

Opakovanými managementovými zásahy byla odstraněna vegetace z lomové stěny a dřeviny v přilehlém pásu dna lomu (viz dílčí plocha 2 v příloze M3).

Hranice prag/zlíchov

Rozhraní mezi zlíchovským a pražským souvrstvím a zároveň hranice mezi stupni zlíchovem a pragem, se nachází v zářezu staré zbraslavské silnice, dnes Zbraslavské ulice, 95 m severoseverovýchodně od kapličky. Odkryv slouží jako mezinárodně uznávaný stratotyp rozhraní obou stupňů, z nichž prag má celosvětovou platnost, kdežto zlíchov se uplatňuje v oblasti tzv. českého vývoje, popř. jako regionální podstupeň odpovídající spodnímu emsu. Nejvyšší prag je zde tvořen deskovitými šedými dvorecko-prokopskými vápenci (spodní devon, stupeň prag) s vložkami vápnitých břidlic a s nedokonale vyvinutými rohovci.

Na ně ostře nasedají bazální bioklastické polohy tmavě šedých zlíchovských vápenců (spodní devon, stupeň zlíchov) s hojnými černými rohovci. Jde o tzv. korálový obzor od Kapličky. Nejnížší poloha zlíchovských vápenců je porušena podmořskými skluzy, které vznikly v ještě nezpevněném materiálu. Tyto skluzové deformace byly erozivně zarovnaný bází nadložní lavice intraformační brekcie. Tento projev erozivní síly bahnotoku svědčí o jeho velké hustotě a

rychlosti. Lokalita je názornou ukázkou skluzových textur spojených s bazálním zlíchovským eventem (viz dílčí plocha 2 v příloze M3).

Korálový obzor od Kapličky

Korálový obzor od Kapličky tvoří bázi zlíchovského souvrství v jihovýchodním křídle Barrandienu. Polohu lavicovitých vápenců s množstvím zkamenělin v roce 1917 popsal již jako student Radim Kettner, pozdější významný geolog, univerzitní profesor a akademik. Mezi odborníky se proto vžil název „Kettnerův korálový obzor u Kapličky“, zvaný dnes „korálový obzor od Kapličky“.

Korálový obzor od Kapličky tvoří několik lavic mocných až 8 m nevytříděných, hrubě biotritických, šedých bituminózních vápenců a intraformačních brekcií s chaoticky uloženými klasty různých typů biotritických a mikritových vápenců, tmavých rohovců a s redeponovanými zbytky korálové a jiné bentózní fauny. Hrubě detritické lavice bývají oddělovány polohami deskovitých bituminózních sparitických nebo mikritových vápenců a častým gradačním zvrstvením, laminací a synsedimentárními skluzovými deformacemi, které lze mnohdy zjistit i uvnitř klastických lavic.

Korálový obzor od Kapličky dokládá výrazné změlnění moře na začátku stupně zlíchovu. Tato událost byla označena jako bazální zlíchovský event. Výskyt intraformačních brekcií uvnitř sledu sedimentů poměrně klidného, hlubšího prostředí, ohlašuje změnu sedimentačních poměrů. Materiál intraformačních brekcií má původ hlavně v sedimentačním prostoru, v němž se uložily. To předpokládá jednak zpevnění části sedimentů v tomto prostoru, jednak jejich vystavení erozi. Nemuselo dojít k vymoření, stačilo, aby se sediment dostal např. do dosahu bouřkových vln. Transport materiálu brekcií probíhal zřejmě v podobě bahnotoků, resp. úlomkotoků, jak jsou v případě převahy úlomkovitého materiálu nazývány. Tento způsob přemísťování materiálu je velmi rychlý, v podstatě katastrofický.

Korálový obzor od Kapličky má mocnost 40 m a je vyvinut v podobě pěti lavic hruběji bioklastických vápenců a vápencových brekcií s množstvím více či méně zaoblených úlomků vápenců a zbytků mořské fauny, zejména lilijic, mechovek, korálů, stromatopor, ramenonožců aj. Korálová drť a druhotně uložené zbytky schránek a koster tvoří neobyčejně rozmanitou a druhově bohatou faunu původního útesu a útesových svahů. Složení fauny korálového obzoru od Kapličky a její převážně úlomkovité zachování svědčí o tom, že jde o přemístěné části bioklastického lemu (periferie útesu), který obklopoval jádro útesu. Tento bioklastický lem sem byl přemístěn mořskými proudy a skluzy. Původní útes se však nezachoval, byl následkem pozdější (povariské) eroze denudován. Korálový útes vzniklý na počátku stupně zlíchovu se zřejmě vytvořil v dosahu několika kilometrů na severovýchod od lomu U kapličky (viz dílčí plocha 7 v příloze M3).

Zlíchovské vápence

V nadloží korálového obzoru od Kapličky se nacházejí zlíchovské vápence (spodní devon, stupeň zlíchov) v jejich obvyklém vývoji. Výchozy zlíchovských vápenců jsou v zářezu staré zbraslavské silnice, dnes Zbraslavské ulice, v nejsevernější části NPP, v podstatě pod Barrandovským mostem a severně od NPP, v její těsné blízkosti. Jde o facií šedých až tmavě šedých jemně vytříděných biotritických až mikritových vápenců s uzlovitým povrchem vrstevních ploch, popř. s náznaky hlíznaté textury. Obsahují hojné černé rohovce v nepravidelných shlucích, které vznikly při diagenězi nahloučením oxidu křemičitého pocházejícího hlavně z jehlic křemičitých hub (silicispongií), případně i ze schránek radiolárií. Uložení vrstev je klidné, monoklinální. Zlíchovské vápence tvoří nejmladší horniny v NPP (viz dílčí plocha 1 v příloze M3).

Přílohy:

T2 – Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

2.4.3 Základní údaje o plochách mimo lesní pozemky**Přílohy:**

T2 – Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup**A. ekosystémy**

ekosystém:	T3.1 Skalní vegetace s košťavou sivou	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
min. rozloha biotopu 1,3 ha	Aktuální rozloha biotopu je 1,3 ha. V první polovině předchozího plánu péče proběhly udržovací jednorázové výřezy. Pro udržení rozlohy biotopu je potřeba tento typ managementu pravidelně opakovat.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
výskyt druhů kavyl vláskovitý (<i>Stipa capillata</i>), bělozářka liliovitá (<i>Anthericum liliago</i>), devaterník šedý (<i>Helianthemum canum</i>), sesel fenyklový (<i>Seseli hippomarathrum</i>), silenka ušnice (<i>Silene otites</i>)	V území nebyl od roku 2012 proveden žádný botanický průzkum. Skalní stepi jsou rozrývány divokými prasaty obývajícími přilehlé porosty. Dominantní jsou zde kavylky a vousatka, další druhy včetně košťavy sive jen roztroušeně.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zhoršující se
absence invazních druhů	Množství pajasanů a akátů se podařilo managementem úspěšně snížit. Velké stromy jsou navrtávány, semenáče pajasanů je třeba vytrhávat. Pravidelně jsou vyřezávány četné měchýřníky a mahalebky, stále však zmlazují. Po okrajích hrozí šířením štědřene. Některé skály porůstá mahonie. Počíná se šířit bér zelený, u cyklostezky též štetka větší, zlatobýl kanadský, přísavník, pámelník, plamének plotní a bělotn kulatohlavý.	
	stav:	špatný
	trend vývoje:	setrvalý
pokryvnost roztroušených křovin max. 10 %	Aktuální pokryvnost je do 10 %. Pravidelným managementem se nízkou pokryvnost náletových dřevin daří udržovat.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
disturbance bylinného patra zvěří do 5 %	Plochy jsou značně narušené černou zvěří, dochází k erozi, pokryvnost bylin velmi malá.	
	stav:	špatný
	trend vývoje:	setrvalý

ekosystém:	T3.3 Úzkolisté suché trávníky
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům

min. rozloha biotopu 0,6 ha	Aktuální rozloha biotopu je 0,6 ha. V první polovině předchozího plánu péče proběhly udržovací jednorázové výřezy. Pro udržení rozlohy biotopu je potřeba tento typ managementu pravidelně opakovat.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
výskyt druhů kavyľ Ivanův (<i>Stipa pennata</i>), vousatka prstnatá (<i>Bothriochloa ischaemum</i>), vlnice chlupatá (<i>Oxytropis pilosa</i>), trýzel škardolistý (<i>Erysimum crepidifolium</i>)	V území nebyl od roku 2012 proveden žádný botanický průzkum. Dominantní jsou v porostech kavyľy a vousatka, roztroušeně se vyskytuje ostrice nízká, česnek šerý, hlaváč žlutavý, trýzel škardolistý.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	neznámý
absence invazních druhů	Množství pajasanů a akátů se podařilo managementem úspěšně snížit. Velké stromy jsou navrtávány, semenáče pajasanů je třeba vytrhávat. Pravidelně jsou vyřezávány četné měchýřníky a mahalebky, stále však zmlazují. Některé skály porůstá mahónie. Počíná se šířit bér zelený, u cyklostezky též štetka větší, zlatobýl kanadský, přísavník, pámelník, plamének plotní a bělotn kulatohlavý.	
	stav:	špatný
	trend vývoje:	zlepšující se
pokryvnost roztroušených křovin max. 10 %	Aktuální pokryvnost je do 10 %. Pravidelným managementem se nízkou pokryvnost náletových dřevin daří udržovat.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
disturbance bylinného patra zvěří do 5 %	Plochy jsou značně narušené divokými prasaty, dochází k erozi, pokryvnost bylin velmi nízká.	
	stav:	špatný
	trend vývoje:	setrvalý

C. útvary neživé přírody

útvary neživé přírody:	Zvrásněné vápence Barrandovy skály	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje útvaru neživé přírody ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
skála bez antropogenního poškození	Riziko nových zásahů je nízké, během období platnosti minulého plánu péče k žádnému zásahu narušujícímu Barrandovu skálu nedošlo.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
úpatní sutě nepřepadávající přes betonovou bariéru	Při úpatí skály přirozené sutě, z důvodu bezpečnosti na přilehlé cyklostezce byly v období minulého plánu péče jednou odvezeny. Tempo přibývání nové sutě při úpatí skal není výrazné, frekvenci uvedeného zásahu lze předpokládat cca po 10 letech.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý

útvary neživé přírody:	Projevy silurského vulkanismu	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje útvaru neživé přírody ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
skalní výchozy a odkryvy bez antropogenního poškození	Během období platnosti minulého plánu péče nebyl žádný zásah narušující skalní výchozy zaznamenán.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý

skalní výchozy s max. pokryvností dřevin 15 %	Výchozy s typickou odlučností setrvale zarůstají náletovými dřevinami. Opakovanými výřezy se daří pokrytí náletovými dřevinami postupně snižovat, přesto však zůstávají min. na 30 % plochy. Managementové zásahy byly prováděny buď každoročně, nebo po 2 letech, postupně na (na sebe navazujících) částech celkové plochy dotčeného útvaru.
stav:	zhoršený
trend vývoje:	setrvalý

útvary neživé přírody:	Vrstevní sledy sedimentů od nejvyššího ordoviku do vyššího spodního devonu
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje útvaru neživé přírody ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům
max. pokryvnost dřevin 15 %	Z vybraných nejceněnějších ploch jsou opakovaně managementovými zásahy odstraňovány náletové keře a stromy.
stav:	dobrý
trend vývoje:	setrvalý

útvary neživé přírody:	Stratigrafické profily
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje útvaru neživé přírody ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům
max. pokryvnost dřevin na skalách 15 %	Stratigrafické profily ve skalních stěnách v dobrém stavu. Ve skalních svazích zejména se sutí, zarůstají vegetací, jsou ale periodicky managementovými zásahy zbavovány dřevin. Zásahy byly prováděny pravidelně – vyřezáváním byly odstraňovány dřeviny v pásu sutí podél skalních stěn i dřeviny ve skalních stěnách, přesto však zůstává pokryvnost dřevinami na min. 25 %. Zásahy byly prováděny téměř každoročně, vždy však pouze v části příslušných dílčích ploch.
stav:	zhoršený
trend vývoje:	setrvalý
bez antropogenního poškození - výtluků ve výchozech	Během období platnosti minulého plánu péče nebyl zaznamenán žádný zásah narušující stratigrafické profily.
stav:	dobrý
trend vývoje:	setrvalý

útvary neživé přírody:	Paleontologická naleziště, stratotyp, vrstevní sledy, intruze
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje útvaru neživé přírody ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům
max. pokryvnost dřevin 20 %	Paleontologická naleziště jsou managementovými zásahy zbavována dřevin (s výjimkou zašlých a zasypaných sběratelských jam u Filmařské ulice). Zásahy byly prováděny pravidelně – každoročně, nebo po dvou letech – vždy pouze v části příslušných dílčích ploch. Pokryvnost dřevin však zůstává min. na 30 %.
stav:	zhoršený
trend vývoje:	setrvalý
plochy bez známek hloubení v sutí (výkopy hlubší 0,5 m) a bez dalších výtluků ve výchozech (hloubka přes 0,3 m)	Setrvale dochází k poškozování fosiliferních výchozů amatérskými sběrateli zkamenělin – zejména v lomu U kapličky.
stav:	zhoršený
trend vývoje:	zhoršující se

V období platnosti předchozího plánu péče (2016–2025) byly vyřezávány náletové dřeviny na všech vymezených dílčích plochách – jak na stepních a skalních trávnících, tak u geologických výchozů. Na plochách trávníků nebyla potřeba opakování výřezů příliš vysoká – následkem sucha, vlivu vysokých stavů černé zvěře a přirozeně nízké úživnosti mělkých půdních profilů v těchto plochách – nedocházelo k jejich rychlému zarůstání. Okolí geologických profilů naopak představuje stanoviště, která jsou úživnější – s hlubší půdou, na méně svažitém terénu a

díky zastínění dřevinami výrazně vlhčí. Vlivem těchto podmínek plochy zarůstaly náletovými dřevinami poměrně rychle i během suchých období. Výřez dřevin zde byl prováděn každoročně nebo 1× za 2 roky, vždy však pouze na části dílčí plochy. Výřezy přitom byly směřovány do míst nejvýznamnějších geologických profilů, s cílem zabránit jejich zarůstání, zajistit oslunění skalních stěn a umožnit k nim přístup. Ve všech dílčích plochách se však podařilo plošný rozsah náletové vegetace snížit nebo alespoň zabránit jeho zvětšování.

Velká pozornost byla věnována rovněž likvidaci invazních druhů rostlin – zejména pajasanu a akátu – rostoucích v plochách skalních svahů i pod nimi. Počet jedinců invazních dřevin v místech nejvýznamnějších geologických profilů se tak podařilo snížit. Nicméně i tak dochází k postupné kolonizaci skalních partií ve vyšších polohách nálety pajasanu. Vzhledem k jeho schopnosti rychlého šíření a zarůstání cenných skalních výchozů je třeba věnovat pozornost i těmto hůře dostupným částem.

Opakovaně bylo prováděno kosení stepního trávníku v severní části NPP.

Rozsah potřebných managementových opatření byl omezený důsledkem limitovaných finančních prostředků dostupných pro péči o území. Opatření proto nebyla realizována v rozsahu a podobě, nezbytné pro výrazné zlepšení stavu předmětů ochrany – proto byly např. výřezy dřevin prováděny vždy pouze na části dílčích ploch.

Kromě AOPK ČR provádí managementové práce v NPP každoročně rovněž Magistrát hl. m. Prahy, což je velkým přínosem pro zajištění péče o předměty ochrany NPP.

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Prioritou je zachování geologických útvarů, v takovém stavu, aby byly přístupné a bylo možné jejich studium, avšak odstraňování náletových dřevin nesmí být prováděno formou plošné aplikace herbicidu, která by vedla k poškození biotopů suchých a skalních trávníků.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání

a) péče o lesní ekosystémy na lesních pozemcích

Ve skladbě dřevin převládá akát. Jakákoli umělá přeměna druhové skladby v extrémně exponované lokalitě by byla neúměrně nákladná a její případný výsledek problematický, proto se navrhuje ponechat současné porosty dřevin bez lesnického zásahu. Lze počítat i s možností, že procesem přirozené sukcese se v lesním porostu postupně více prosadí přimíšené domácí dřeviny. Při obnovách porostů je nutno počítat s omezením akátu za použití arboricidních přípravků selektivním postřikem na list nebo (u větších stromů) za použití kroužkování, čímž dojde k oslabení ošetřených stromů, které lze do budoucna odstraňovat s nižší pravděpodobností regenerace akátu z kořenů.

Les v ZCHÚ může být ponechán bez zásahu, případně složení dřevin se bude upravovat směrem k přirozené dřevinné skladbě.

Rámcová směrnice péče o lesní porosty na lesních pozemcích

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	Cílový předmět ochrany
01	lesy zvláštního určení	1Z	
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)		
1Z	DBZ 4–9, BO+2, BK 0–3, HB 0–3, LP)+1, BŘ+2, (JR, BŘK, MK, BB)+		
Porostní typ A		Porostní typ B	Porostní typ C
akát			
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)		Hospodářský způsob (forma)	
násečný			
Obmýetí*	Obnovní doba*	Obmýetí*	Obnovní doba*
fyzický věk	nepřetržitá		
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
porosty blízké přirozené druhové skladbě			
Způsob obnovy a obnovní postup			
podsadbami měnit na cílovou druhovou skladbu (např. LP, BB, JS); před těžbou AK oslabit kroužkováním, likvidovat AK výmladky			
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu			
jamková výsadba ideálně krytokořenných dřevin, MZD 80 %			

Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)		
SLT	druh dřeviny	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově
1Z	DBZ 80, LP 20, BRK +	provádět skupinové míšení dřevin, u BRK použít poloodrostky
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů		
Eliminace výmladků AK, v případě výsadeb vytvářet ve vhodných místech husté bioskupiny, úrovně zásahy na podporu pestré druhové skladby, použít arboricidy pro eliminaci výmladků AK, provádět ochranu kultur proti zvěři repelenty.		
Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb		
Dbát na ochranu půdy, přibližovací linie trasovat šikmo na vrstevnice. Jehličnaté NT bez omezení. Listnaté NT provádět pouze za účelem zajištění bezpečnosti na trati a přilehlých komunikacích.		
Poznámka		

Příloha:

M4 – Lesnická mapa typologická

b) péče o ekosystémy mimo lesní pozemky

Rámcová směrnice péče o ekosystémy mimo lesní pozemky

Ekosystém	T3.1 Skalní vegetace s kostřavou sivou T3.4 Širokolisté suché trávníky
Typ managementu	likvidace (vyřezávání) náletů dřevin (vč. výmladků/ vzrostlých stromů)
Vhodný interval	jednorázově s následnou likvidací výmladků min 1× za 7 let na nepřístupných místech
Minimální interval	3× za 10 let
Pracovní nástroj	motorová pila, křovinořez, pákové kleště
Kalendář pro management	červenec až leden
Upřesňující podmínky	Především trnka, svída, mahalebka, ptačí zob, šípky. Výřez by bylo vhodné provádět každoročně a pařízky by měly být ošetřeny herbicidem – formou nátěru, nikoli postřiku. Vzhledem k nepřístupnosti terénu je možné biomasu ponechat na okraji pro podporu živočichů.

Ekosystém	T3.1 Skalní vegetace s kostřavou sivou T3.4 Širokolisté suché trávníky
Typ managementu	likvidace invazních a expanzivních druhů rostlin herbicidem
Vhodný interval	jednorázově s následnou kontrolou a likvidací do vymizení
Minimální interval	3× za 10 let
Pracovní nástroj	motorová pila, křovinořez, pákové kleště, herbicid
Kalendář pro management	červenec až leden
Upřesňující podmínky	S největší prioritou likvidovat pajasan, akát a štědřenec; dále též mahónie, měchýřník, tuje, pod skalami u cesty štetka větší, zlatobýl kanadský, bělotn a přísavník. Při likvidaci dřevin výřezem musí bezprostředně po něm být proveden nátěr pařízků vhodným herbicidem (arboricidem). Doporučená je injekce herbicidu do kmene. Vhodné je provádět tento zásah každoročně a nainjektované stromy po zásahu kontrolovat. Semenače pajasanů je nutné

	vytrhávat, na skalách se nelze obejít bez horolezecké techniky. U semenáčů, které již nelze vytrhnout s kořeny, se doporučuje metoda seškrabání kůry a natření herbicidem. Zásahy se provádějí podle platných standardů AOPK či dle Zásad regulace. V případě zjištění výskytu nového invazního druhu rostliny by měl být zásah proveden v co nejkratší době. Jestliže se tyto druhy nenacházejí v ploše ochranný významného, přírodního, biotopu (tzn. stepních či skalních trávníků), je možné provést i postřik. Provádí se dle schváleného Standardu Agentury.
--	--

Ekosystém	T3.3 Úzkolisté suché trávníky
Typ managementu	řízené vypalování
Vhodný interval	1× za 5 let
Minimální interval	1× za 10 let
Pracovní nástroj	oheň, lopaty, hrábě, propanbutanový hořák
Kalendář pro management	listopad až březen
Upřesňující podmínky	Vypalování vybraných ploch za účelem odstranění stařiny, zvýšení biodiverzity rozrůzněním managementů, podpory konkurenčně slabších druhů rostlin a entomofauny. Provádí se ve spolupráci s HS a dle schváleného Standardu Agentury.

Ekosystém	T3.4 Širokolisté suché trávníky
Typ managementu	seč
Vhodný interval	1× ročně
Minimální interval	1× za 3 roky
Pracovní nástroj	ruční (kosa, křovinořez)
Kalendář pro management	1. seč květen až červenec; 2. seč červenec až září
Upřesňující podmínky	Posekanou biomasu je vhodné nechat uschnout na lokalitě a umožnit tak vysemenění cílových druhů. Následně je nutné odklizení posekané biomasy, mulčování je vyloučeno. Na větších lokalitách by měly být v každé seči ponechány nepokosené části zejména pro společenstva bezobratlých (v rozsahu 15–35 % rozlohy lokality) a to přednostně v rámci větších souvislých travních ploch, mezi jednotlivými sečemi či meziročně by se mělo jejich umístění změnit. V případě výskytu cílových a ohrožených druhů je zapotřebí přihlídnout k jejich nárokům a upravit management odpovídajícím způsobem. Na většině pozemků je možná rovněž pastva, zejména jako náhrada druhé seče. Tento management by měl být aplikován na pozemky se zachovanými lučními společenstvy a doplňkově i na pozemky s pastevními nebo stepními společenstvy.

Ekosystém	T3.3 Úzkolisté suché trávníky T3.4 Širokolisté suché trávníky
Typ managementu	pastva koz
Vhodný interval	1–2 × ročně
Minimální interval	1× za 5 let
Pracovní nástroj	kozy
Kalendář pro management	březen až říjen
Upřesňující podmínky	Šetrná pastva malým stádem koz. Frekvenci a intenzitu pastvy je nutné přizpůsobit aktuálnímu stavu vegetace, ovlivněným předchozími klimatickými podmínkami a disturbancemi volně žijícími zvířaty (prase divoké). Nocoviště a napaječku umístit mimo vlastní MZCHÚ.

c) péče o populace a biotopy rostlin a hub

Speciální péče není třeba, dostačující je management v rámci péče o biotopy.

d) péče o populace a biotopy živočichů

Z hlediska bezobratlých jsou vhodné a žádoucí managementové zásahy, které celkově podporují teplomilná společenstva bezlesí – vyřezávání náletových dřevin (aktuálně zde hlavně jasan, akát, trnka, šípek), případně kosení a odstraňování biomasy. V tomto smyslu hovoří např. i výstupy aktuálního arachnologického průzkumu lokality, v jehož závěru je doporučeno pravidelné odstraňování dřevin a vysekávání. Při uvedených zásazích je potřeba dbát na celkovou mozaikovitost – ponechávat solitérní keře (např. hlohy) a dílčí plochy s porosty nektaronosných nebo potenciálních živných rostlin významných druhů. Na předem dohodnutých místech lze zanechávat biomasu vzniklou při výřezech náletových dřevin. Tato biomasa může sloužit jako zimoviště, popř. jako úkrytové možnosti pro většinu zde vyskytujících se plazů (ještěrka obecná, slepýš křehký). Z hlediska ptáků je nejvýznamnější hnízdění výra velkého (*Bubo bubo*), které bude za uchování současného stavu skal zachováno i v budoucnosti (provádění výřezů náletových dřevin především pod skalními stěnami, zabránění zárůstu skalních výběžků, v hnízdní době zamezení vstupu na a pod skalní stěny atd.). V současné době je většina skalních stěn a jejich hran pro veřejnost prakticky nepřístupná. Pro zlepšení stavu biotopů skalních a stepních trávníků (zejména v dílčí ploše 11 a 12) by bylo prospěšné provést snížení početnosti divokých prasat. Vzhledem k velmi náročné přístupnosti území celého území NPP se jedná o cíl obtížně splnitelný.

e) péče o útvary neživé přírody

Hlavním cílem managementových prací v NPP je zachování dobře přístupných významných geologických profilů. Je třeba dbát na to, aby profily byly zbaveny stávající náletové vegetace a zejména, aby opět nezarostly.

- **Chuchelské růžičky** (dílčí plocha 6 v příloze M3)

Náletovými dřevinami zarůstá jak samotný odkryv, tak přístupová cesta k němu od Zbraslavské ulice po patu skalního svahu. Náletové dřeviny je třeba likvidovat a dbát na to, aby profil nezarostl. Perioda minimálně 5 let.

Chuchelské růžičky jsou také zasucovány zvětralinami, které sem padají shora z prudkého svahu. Je třeba dbát na to, aby nebyly růžičky zasypány. Odstraňování zvětralin dle potřeby, minimálně jednou za 5 let.

- **Vyskočilka** (sv. část dílčí plochy 9 v příloze M3)

Prudké svahy skalního defilé na Vyskočilce zarůstají náletovou vegetací jen málo, její výskyt se omezuje na jejich okrajové části, kde by měla být odstraňována v intervalu 2 let. Výchozy graptolitových břidlic jsou drobné, a proto je na úpatí skal hojná suť z těchto drobně rozpadavých břidlic. Podle potřeby by tato suť měla být odstraňována, aby nedošlo k zaplnění retenčního prostoru za zábranami podél ulice Zbraslavská a následnému přepadávání sutě na povrch komunikace.

Je třeba dbát na to, aby profil nezačal zarůstat náletovými dřevinami. Odstraňování náletové vegetace dle potřeby, ideálně jednou za 2 roky.

Velkou pozornost je třeba věnovat přítomnému porostu pajasanů, který zde intenzivně zmlazuje, k jeho likvidaci je potřeba provádět každoročně.

- **Barrandova skála** (střední část dílčí plochy 4 v příloze M3)

Tvoří ústřední, světově proslulý geologický profil skalního defilé v NPP, a proto je třeba ji

udržovat ve vzorném pořádku. Zejména je třeba likvidovat všude náletovou vegetaci. Ta se hojně vyskytuje u paty skal mezi skalním defilé a betonovými svodidly, od převisu s intraformačními brekciemi přes hlavní defilé s deskou s nápisem BARRANDE až po severovýchodní ukončení. Je třeba zlikvidovat popínavé rostliny (plamének, přísavník, chmel), které se pnou po skále. Je třeba monitorovat řícení skal. Viz kapitola 2.5, rok 2008. Managementové práce na téměř svislé skále se provádějí pomocí horolezecké techniky. Kromě vyřezání dřevin a křovin je třeba aplikovat herbicidy a zlikvidovat dřevní hmotu. Úklid a odvoz rozptýleného odpadu v místech provádění managementových prací. Perioda minimálně 3 roky.

- **lom Pod terasami** (dílčí plocha 3 v příloze M3)

V jižní části zarostlých lomů, v těsném sousedství s Barrandovou skálou, je paleontologické naleziště zejména ve sliveneckých vápencích. V roce 2010 byl lom zbaven velkých stromů a tím prosvětlen. Zcela zbavovat tuto část lomu dřevin není žádoucí. Lokalitu je třeba sledovat, zda nezarůstá příliš a v případě potřeby zasáhnout. Odstraňování náletové vegetace dle potřeby, minimálně jednou za pět let.

Severní část lomu Pod terasami v úseku u bývalého bazénu je na prudkých svazích zarostlá dřevinami a křovinami, ale jsou zde také odkryté výchozy hornin. Vzhledem k tomu, že tato část skalního defilé není geologicky příliš významná, tvoří ji v pražské pánvi zcela běžné dvorecko-prokopské vápence, není třeba zde udržovat management příliš intenzivně. Odstraňování případné náletové vegetace z velkých odkryvů dle potřeby, minimálně jednou za sedm let. Odklizení biomasy. Úklid a odvoz rozptýleného odpadu v místech provádění managementových prací.

- **lom U kapličky** (dílčí plocha 2 v příloze M3)

Náletovou vegetaci je třeba likvidovat zejména v severní části lomu v sousedství korálového obzoru od Kapličky, v prostoru u dutiny s bílými vrstvami a pokračovat od stěny lomu na východ, směrem ke Zbraslavské ulici.

Náletovou vegetaci je třeba likvidovat u celé severozápadní stěny lomu a na dně lomu v zářezu východně od kapličky. Zde všude jsou výchozy dvorecko-prokopských vápenců. Odklizení biomasy. Úklid a odvoz rozptýleného odpadu v místech provádění managementových prací. Perioda minimálně 3 roky.

- **hranice prag/zlíchov** (sv. část dílčí plochy 2 v příloze M3)

Hranice leží v těsné blízkosti Zbraslavské ulice. Profil samotný dosud nezarůstá vegetací. Ta je v malé míře pouze u paty skály. Je třeba dbát na to, aby profil nezačal zarůstat náletovými dřevinami. Odstraňování náletové vegetace dle potřeby, minimálně jednou za deset let.

- **korálový obzor od Kapličky a zlíčovské souvrství** (dílčí plochy 1 a 7 v příloze M3)

Pata skalního defilé a místy i samotné skalní výchozy, v nejsevernější části NPP, podél Zbraslavské ulice, zarůstají náletovými dřevinami. Je třeba je likvidovat vyřezáním a užitím herbicidu. Odklizení biomasy. Perioda minimálně 2 roky. Širokolistý trávník sekat každoročně.

- **Černá rokle** (dílčí plocha 5 v příloze M3)

V Černé rokli je opěrný profil ke stratotypu hranice silur/devon. Je však prakticky nedostupný vzhledem k neproniknutelně zarostlému lomu náletovými dřevinami a křovinami. Lom je silně zasucen. Jsou zde odpadky. Černou rokli je třeba vyřezat, alespoň podél skalních stěn. Biomasy je třeba odklidit. Je třeba provést úklid a odvoz rozptýleného odpadu v místech provádění managementových prací. Jde o dlouhodobý náročný úkol.

Každoročně bude třeba provést alespoň část managementových prací.

- **Sběratelské jámy u Filmařské ulice** (střední část dílčí plochy 0 v příloze M3)
Sběratelské jámy v kopaninském souvrství z poloviny 19. století, jsou nyní již zcela zasypané, zaniklé a nebudou se v rámci managementu udržovat. Jde o zakonzervovanou lokalitu, kterou je třeba chránit před zavezením skládkami či před zastavěním.

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy na lesních pozemcích

Přílohy:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

b) ekosystémy mimo lesní pozemky

Přílohy:

T2 – Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

e) útvary neživé přírody

Přílohy:

T2 – Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Na dílčí ploše č. 12 (viz příloha M3) se nachází plocha bezlesí, přímo navazující na dílčí plochu 11, na které se nachází skalní stěny zastíněné dřevinami, s ochuzenými porosty skalních trávníků, které by bylo vhodné udržovat cílenými managementovými zásahy uvedenými v tabulce T2.

V lesních porostech v ochranném pásmu by měly být redukovány invazní dřeviny (trnovník akát).

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Území NPP je dostatečně vyznačeno celkem osmi stojany s tabulemi.

Stojany jsou umístěny:

- V ulici „Zbraslavská“, u schodů vedoucích k Barrandovským terasám – dřevěný stojan (se stříškou), se dvěma plechovými tabulemi (státní znak a tabule s uvedením kategorie a názvu CHÚ) na dřevěné desce a infotabulka o NPP na dřevěné desce
- U Kapličky – kovový stojan s plechovou tabulí (státní znak s nápisem „Národní přírodní památka“) a infotabulkou o NPP na dřevěné desce.

- U vyhořelého domu – kovový stojan s plechovou tabulí (státní znak s nápisem „Národní přírodní památka“) a infotabulkou o NPP na dřevěné desce.
- U ústí Černé rokle – kovový stojan s plechovými tabulemi (státní znak a tabule s uvedením kategorie a názvu CHÚ) na dřevěné desce a infotabulka o NPP na dřevěné desce.
- U Chuchelských růžiček. – kovový stojan s plechovou tabulí (státní znak s nápisem „Národní přírodní památka“) a infotabulkou o NPP na dřevěné desce.
- V ulici „V lázních“ – kovový stojan s plechovou tabulí (státní znak s nápisem „Národní přírodní památka“)
- V ulici „K Barrandovu“, nad skalami – dřevěný stojan (se stříškou), se dvěma plechovými tabulemi (státní znak a tabule s uvedením kategorie a názvu CHÚ) na dřevěné desce a infotabulka o NPP na dřevěné desce
- Nad schody k Barrandovským terasám u vyhlídky na lom s kapličkou – dřevěný stojan (se stříškou), se dvěma plechovými tabulemi (státní znak a tabule s uvedením kategorie a názvu CHÚ) na dřevěné desce a infotabulka o NPP na dřevěné desce

Hraniční značení na stojanech je velmi často terčem svévolného vandalizmu nebo krádeží. Nejčastěji dochází k poškozování tabulí i desek či stojanů sprejovými barvami nebo lihovými popisovači. Velmi často pak dochází ke krádežím plechových tabulí, a to zejména těch se státním znakem. Frekvence krádeží je natolik vysoká, že některé tabule na stojanech vydrží pouze max. cca 2 měsíce, než dojde k jejich odcizení. Zejména stojan u schodů vedoucích k Barrandovským terasám je nejčastějším terčem krádeží. V uplynulém období byly vyzkoušeny nejrůznější způsoby zabezpečení tabule na dřevěné desce, zatím ale žádný z nich nedokázal účinně po delší dobu odolat krádeži.

Pruhové značení NPP je v současnosti dostatečně zřetelné, přestože k jeho obnově, v celé délce hranice, došlo již v roce 2016. Potřebu další celkové obnovy pruhového značení lze předpokládat cca v roce 2026. Následně by mělo být obnoveno opět max. po 10 letech, nebo v případě potřeby, dříve.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

a) vyhledávací dokumentace

Bez návrhu.

b) návrhy potřebných správních rozhodnutí o výjimkách, povoleních nebo souhlasech

Bez návrhu.

c) ostatní:

Bylo by potřeba dojednat (s oborem ochrany životního prostředí Magistrátu hlavního města Prahy) a následně realizovat snížení stavů černé zvěře – prasat divokých, neboť jejich přítomnost v NPP v současné početnosti vede k devastaci společenstev suchých (stepních) trávníků, které jsou předmětem ochrany NPP.

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Území je z převážné části tvořeno poměrně příkrými svahy a většina plochy NPP proto není turisticky navštěvována v podstatě vůbec. Turistická návštěvnost se omezuje výhradně na úzký pás území NPP a jeho ochranné pásmo, navazující na ulici Zbraslavská, po níž je vedena

naučná stezka MHMP a prochází tudy značená cyklotrasa. V současnosti proto není potřeba přijímat žádná opatření na regulaci rekreačního a sportovního využívání území.

V roce 2024 byl AOPK ČR předložen ideový návrh – studie na realizaci nové naučné stezky, umístěné na pozemku parc. č. 749/1 v k. ú. Hlubočepy. Trasa navržené stezky měla začínat v ulici Barrandovská (nad SZ okrajem NPP) a vést podél skalních svahů na pomezí Černé rokle a Barrandovy skály a ukončena měla být v ulici Zbraslavská. Stezka měla být provedena formou dřevěné lávky zakotvené do skalních svahů a stěn, jejíž trasa by vedla nejprve jižním směrem (k Černé rokli) a cca v polovině svahu by došlo k jejímu zalomení (v jehož místě měla být umístěna vyhlídková plošina) a dále by stezka pokračovala severním směrem (k Barrandově skále). Při vyústění na komunikaci v ulici Zbraslavská pak měl být umístěn stánek s občerstvením. Celý pozemek parc. č. 749/1 v k. ú. Hlubočepy pak měl být oplocen. Investorem navrhované stezky měl být vlastník uvedeného pozemku.

AOPK ČR návrh posoudila a dospěla k závěru, že jakýkoli zásah do skalních svahů a stěn v NPP je nepřípustný, neboť by znamenal negativní zásah do předmětu ochrany NPP – chráněných geologických (a paleontologických) fenoménů. Realizace záměru by byla v rozporu jak se základními podmínkami ochrany NPP (dle § 35 odst. 2 zákona č. 114/199 Sb.), tak s bližšími ochrannými podmínkami NPP, stanovenými ve vyhlášce o zřízení NPP Barrandovské skály (vyhláška Národní výbor hlavního města Prahy č. 4/1982): *“...je zakázáno jakýmkoli způsobem zasahovat do chráněného území, zejména rušit jeho přirozený vývoj, poškozovat jeho povrch, geologický podklad”*. Kromě rizika poškození předmětu ochrany NPP (geologických fenoménů) by umístění objektu zavěšené lávky přímo před hlavním skalním defilé NPP vedlo k vizuálnímu narušení dominantního krajinného prvku skalního svahu a znamenalo by tak nepřípustný zásah do hodnot krajinného rázu.

Zřízení veřejně přístupné stezky by rovněž nepochybně představovalo nový zdroj rozptýleného odpadu v dotčené části NPP, tzn. v místech, která dosud byla turisticky navštěvována zcela minimálně.

Na základě uvedených skutečností byl předložený záměr zamítnut.

Těžko přístupná místa skrytá v hustém porostu nebo v příkrých svazích přímo na území NPP jsou občasné využívána pro pobyt bezdomovci, kteří zde přebývají ve stanech, pod skalním převisem, ve skalních dutinách apod. Bezdomovci sice předmět ochrany - geologické profily nebo trávničky skalních stepí přímo nenarušují, ale území NPP znečišťují množstvím odpadků, výkaly, ohniště apod.

Navrhované zásahy:

- průběžně obnovovat pořádek (úklid odpadků)
- vyřezáním dřevin pohledově odhalit skrytá místa využívaná k pobytu bezdomovci a tím je přimět k jejich opuštění
- kontrolovat oblast stráží přírody a Policií ČR

3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území

Území je zpřístupněno a studijně využíváno při úpatí svahů s přístupem z ulice Zbraslavská, odkud je dostupná většina geologických profilů. Jinak je území velmi obtížně přístupné, z důvodu velké svažitosti, povrchu pokrytém nestabilní kamennou sutí a mnohdy hustému porostu trnitých dřevin (akát).

Barrandova skála s pamětní deskou, je klasickou geologickou lokalitou, kterou navštěvují geologové z celého světa.

Skalní výchozy v NPP jsou cílem odborných geologických, paleontologických a stratigrafických exkurzí pro zahraniční i domácí vědce.

Barrandovu skálu a další skalní defilé v NPP navštěvuje školní mládež a studenti středních a vysokých škol, zejména z Prahy, v rámci školní výuky.

V roce 2014 byla v NPP otevřena Magistrátem Hlavního města Prahy nová naučná stezka, která nahradila dřívější z let 1997–1998. Stezka má deset zastavení a vede Zbraslavskou ulicí podél skalního defilé Barrandovských skal až k Branickému mostu. Autorem textů je geolog RNDr. Jiří Kříž, CSc. Tabule této naučné stezky jsou častým cílem vandalizmu – dochází k ulamování stříšek stojanů a poškozování tabulí (posprejování barvou, pokreslení atp.) až to té míry, že texty na nich jsou zcela nečitelné. V období minulého plánu péče došlo k výměně nejvíce poškozených tabulí.

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR připravila v roce 2014 projekt návštěvnická infrastruktura, v rámci kterého byly v NPP nainstalovány velké a malé informační panely. Malé informační cedule jsou umístěny na vybraných stojanech s hraničním označením NPP, pod desku se státním znakem a názvem CHÚ. Průběžně však dochází ke svévolnému poškozování povrchu velkých i malých tabulí (zejm. posprejování barvou, pokreslení permanentními fixy). AOPK ČR proto musela od té doby opakovaně provést jejich očištění od barvy.

Česká geologická služba by měla obnovovat číslování geologických vrstev v profilech.

Navrhováno je udržovat stávající informační panely AOPK ČR ve funkčním stavu – u velkých panelů provádět opravy stříšek, stojanů i vlastních tabulí, v případě jejich poškození vandaly nebo časem. Malé informační panely (přípevněné na stojanech hraničního značení) musí být udržovány v čitelném stavu (tzn. očišťovány v případě jejich pokreslení vandaly), případně osazovány nové, v případě jejich odcizení nebo zničení.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

Vzhledem k občasnému řícení skal je potřeba dlouhodobě sledovat jejich statiku a v případě nutnosti navrhovat, případně realizovat patřičná opatření. (Opatření k zajištění bezpečnosti v území sousedícím se skalami by však měla být prováděna výhradně takovou formou, která nebude zasahovat do vlastních skalních svahů a stěn - např. kotvící sítě a podobné technické prvky jsou vyloučeny. Případná opatření by proto měla spočívat především v ochraně komunikace v ulici Zbraslavská – např. formou dřevěné palisády.)

Na území NPP proběhla recentně jen inventarizace denních motýlů bezlesí (2021). Předchozí průzkumy byly prováděny v letech 2011–2013 (mykologie, lišejníky, cévnaté rostliny, plazi, pavouci). Aktuálně by bylo vhodné zopakovat inventarizační průzkum cévnatých rostlin, a dále plazů, letounů a různých skupin bezobratlých živočichů.

Sledovat zvolené indikátory.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Údržba stepní vegetace – likvidace náletu výřezem,	0,51 ha	3	90000
Extenzivní pastva stepní vegetace	0,51 ha	10	260000
Kosení trávníku s náletem křovinořezem	0,06 ha	10	70000
Výřez náletových dřevin z geologických profilů	1,35 ha	3	798000
Likvidace pajasů injecktáží	0,56 ha	10	342000
Výřez invazních dřevin	0,06 ha	3-5	41900
Odstraňování zvětralín z geologických profilů	50 m ²	2	239300
Úklid a odvoz rozptýleného odpadu	1 t	3	16500
Údržba pruhového značení	4,6 km	1	17000
Údržba tabulového značení	4 ks	10	103200
Údržba informačních tabulí	2 ks	2	77400
N á k l a d y c e l k e m (Kč)			2 055 300

Předpokládané orientační náklady jsou stanoveny pouze s ohledem na § 68 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. Finančně-právní stránka je vždy řešena až před realizací konkrétních zásahů.

4.2 Použité podklady a zdroje informací

Culek M., Grulich V., Laštůvka Z. & Divíšek J. (2013): Biogeografické regiony České republiky. – Masarykova univerzita, Brno 448 pp.

Demek J. & Mackovčín P. [eds.] (2014): Zeměpisný lexikon ČR. Hory a nížiny. – Vydání 3. přepracované, Mendelova univerzita v Brně, Brno 607 pp.

Farkač J., Král D. & Škorpík M. [eds.] (2005): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. List of threatened species in the Czech Republic. Invertebrates. – AOPK ČR, Praha, 760 pp.

Fellner R. (2013): Inventarizační mykologický průzkum na území NPP Barrandovské skály. – Ms., depon. in Ústřední seznam ochrany přírody, AOPK ČR, Praha.

Grulich V. & Chobot K. [eds.] (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Cévnaté rostliny. – Příroda, Praha, 35: 1–178.

Hejda R., Farkač J. & Chobot K. [eds.] (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. – Příroda, Praha, 36: 1–612.

Hladil J., Slavík L., Vondra M. et al. (2011). Pragian-Emsian successions in Uzbekistan and Bohemia: Magnetic susceptibility logs and their dynamic time warping alignment. – Stratigraphy, 8: (4) 217–235.

- Holec J. & Beran M. [eds.] (2006): Červený seznam hub (makromycetů) České republiky. – Příroda, Praha, 24: 1–282.
- Cháb J. a kol. (1988): Vysvětlivky k základní geologické mapě ČSSR 1:25 000, 12-421 Praha jih. – Ústř. Úst. Geol., 120 str., Praha.
- Cháb J. a kol. (1990): Základní geologická mapa ČSSR 1:25 000, 12-421 Praha jih. – Ústř. Úst. Geol., Praha.
- Chobot K. & Němec M. [eds.] (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci. – Příroda, Praha, 34: 1–182.
- Chlupáč I., Lukeš P., Paris F. & Schönlaub H. P. (1985): The Lochkovian-Pragian boundary in the Lower Devonian of the Barrandian area (Czechoslovakia). – Jahrbuch der Geologischen Bundesanstalt, Wien 128, 9–41.
- Chlupáč I. Et al. (1992): Paleozoikum Barrandienu (kambrium-devon). – Vydavatelství Českého geologického ústavu, Praha 292 pp.
- Chlupáč I. (1993): Geology of the Barrandian: A Field Trip Guide. – Frankfurt am Main: Waldemar Kramer, 163 pp.
- Chlupáč I. (1999): Vycházky za geologickou minulostí Prahy a okolí. – Academia 279 pp.
- Chlupáč I. (1999): Barrande's stratigraphic concepts, paleontological localities and tradition – comparison with the present state. – Journal of the Czech Geol. Society, 44, 1–2, 3–30.
- Chytrý M., Kučera T. & Kočí M. [eds.] (2001): Katalog biotopů České republiky. – AOPK ČR, Praha, 307 pp.
- Kadlec T. (2004): Inventarizační průzkum NPP Barrandovské skály z oboru zoologie - denní motýli (Lepidoptera). Pliešovce. – Ms., depon. in Ústřední seznam ochrany přírody, AOPK ČR, Praha, 8 pp. + mapová příloha.
- Kovář R. (2012): Inventarizační průzkum /NPP Barrandovské skály/ z oboru: Plazi. – Ms., depon. in Ústřední seznam ochrany přírody, AOPK ČR, Praha, 8 pp + fotografická příloha.
- Kříž J. (1990): Inventarizační průzkum CHPV Barrandovské skály geologie. – Ms., depon. in Ústřední seznam ochrany přírody, AOPK ČR, Praha, 18 pp.
- Kříž J. (1999): Geologické památky Prahy. – Český geologický ústav, Praha, 278 pp.
- Kubíková J., Ložek V., Špryňar P. et al. (2005): Praha. – In: Mackovčin P. a Sedláček M. [eds.], Chráněná území ČR, svazek XII., AOPK ČR Praha a EkoCentrum Brno, 304 pp.
- Kučera M. & Váňa J. (2005): Seznam a červený seznam mechorostů České republiky (2005). – Příroda 23, 1–104.
- Kučera M., Váňa J. & Hradílek Z. (2012): Bryophyte flora of the Czech Republic: update of the checklist and Red List and a brief analysis. – Preslia 84, 813–850.
- Liška J. & Palice Z. (2010): Červený seznam lišejníků České republiky (verze 1.1). – Příroda, Praha, 29: 3–66.
- Lounek O. (1988b): Zpracování první etapy inventarizačního průzkumu lepidopter v chráněném území Barrandovské skály, Praha – Ms., depon. in MHMP, 5 pp.
- Ložek V. (1987): Měkkýši chráněných území Barrandovské skály a Chuchelský háj a jejich význam z hlediska ochrany přírody. – Ms., depon. in Ústřední seznam ochrany přírody, AOPK ČR, Praha, 17 pp.
- Ložek V. (1997): NPP Barrandovské skály. – Ms, depon. in Ústřední seznam ochrany přírody,

- AOPK ČR, Praha, 4 pp.
- Mareš S. (1989c): Zpráva o průzkumu vybraných čeledí v CHPV Barrandovské skály v letech 1988–1989 (motýli). – Ms., depon. in MHMP, 4 pp.
- Pípek P. (2021): Inventarizace MZCHÚ – NPP Barrandovské skály – Denní motýli bezlesí: Závěrečná zpráva. – Ms., depon. in Ústřední seznam ochrany přírody, AOPK ČR, Praha, 4 pp.
- Podroužková Š. (2021): Malakozoologická inventarizace lokality NPP Barrandovské skály: Závěrečná zpráva. Praha. – Ms., depon. in Ústřední seznam ochrany přírody, AOPK ČR, Praha, 9 s., tabulková a fotografická příloha.
- Počta F. (1897): Geologické výlety po okolí pražském. – nakl. Bursík a Kohout, Praha, 67 pp.
- Röhlich P. (2006): Kde byl korálový útes ve zlíčovském souvrství středočeského devonu? – Zprávy o geologických výzkumech, 40: 36–39. Praha.
- Röhlich P. (2008): Barrandova skála – výtvor orogeneze nebo podmořský sesuv? – Zprávy o geologických výzkumech, 41: 41–44. Praha.
- Röhlich P. (2010): Barrande's rock: The section across a giant slump structure (Lower Devonian of Central Bohemia). – *Geologica Saxonica*, Dresden 56: (1) 25–38.
- Röhlich P. (2012): Dodatek ke strukturnímu výzkumu Barrandovy skály (spodní devon, Střední Čechy). – Zprávy o geologických výzkumech, 45, A, 34–38. Praha.
- Röhlich P. & Budil P. (2011): Silur a devon Barrandovských skal a Přídolí, exkurze České geologické společnosti 30. – Česká geologická společnost, Praha, 36 pp.
- Řezáč M. & Strnad V. (2013): Inventarizační průzkum NPP barrandovské skály z oboru cévnaté rostliny (druhy a vegetace). – Ms., depon. in Ústřední seznam ochrany přírody, AOPK ČR, Praha.
- Řezáč M. & Strnad V. (2013): Pavouci (Araneae) národní přírodní památky Barrandovské skály v Praze: inventarizace z roku 2012. – Ms., depon. in Ústřední seznam ochrany přírody, AOPK ČR, Praha, 15 pp + tabulková příloha.
- Svoboda D. (2012): Inventarizační průzkum lišejníků NPP Barrandovské skály. – Ms., depon. in Ústřední seznam ochrany přírody, AOPK ČR, Praha.
- Svoboda D. (2023): Inventarizační průzkum lišejníků NPP Barrandovské skály: Závěrečná zpráva. – Ms., depon. in Ústřední seznam ochrany přírody, AOPK ČR, Praha, 23 pp., mapová a fotografická příloha.
- Svoboda J., Horný R., Chlupáč I. & Prantl F. (1960): Geologische Karte des mittelböhmisches Silurs und Devons. – Ústř. Úst. Geol., Praha.
- Ústřední seznam ochrany přírody – Rezervační kniha NPP Barrandovské skály.
- Vašák P. (1986): Výsledky inventarizačního průzkumu ptáků v hnízdní sezóně 1986 v CHPV Barrandovské skály, Praha. – Ms., depon. in MHMP, 1 pp.
- Veselý P. (1993a): Výsledky průzkumu střevlíkovitých brouků /Coleoptera;Carabidea/ v chráněném území Barrandovské skály. – Ms., depon. in AOPK ČR, Praha, 6 pp.
- Vojar J. (2021): Inventarizace plazů v MZCHÚ – NPP Barrandovské skály: Závěrečná zpráva. – Ms., depon. in AOPK ČR, Praha, 9 pp.
- Tůma S. (2012): Hodnocení rizika skalního řícení, NPP Barrandovské skály. – Ms, depon. in Ústřední seznam ochrany přírody, AOPK ČR, Praha, 15 pp.

- Turek V., Horný R. & Prokop R. (2003): Ztracená moře uprostřed Evropy. – Academia, 193 pp.
- Vacek F. & Žák J. (2017): A lifetime of the Variscan orogenic plateau from uplift to collapse as recorded by the Prague Basin, Bohemian Massif. – Geological Magazine. 156, 3, 485–509.

Internet:

- AOPK ČR, 2024: Nálezová databáze ochrany přírody. [on-line databáze; <https://portal23.nature.cz/nd/>]. [Cit. 2024-12-15]
- Ústřední seznam ochrany přírody, 2024: Registr objektů ÚSOP, maloplošná zvláště chráněná území: NPP Barrandovské skály [Cit. 2024-06-15]; dostupné z: https://drusop.nature.cz/ost/chrobjekty/zchru/index.php?SHOW_ONE=1&ID=752
- Těžba nerostných surovin [online]. [Cit. 2014-05-14]; dostupné z: <http://mapy.geology.cz/GISViewer/?mapProjectId=5>
- Mezinárodní stratigrafická tabulka [online]. [Cit. 2024-05-10]; dostupné z: https://stratigraphy.org/chart#latest-version
- Bodové sesuvy [online]. [Cit. 2024-05-10]; dostupné z: https://mapy.geology.cz/svahove_deformace/
- Maxmilián Herget [online]. [Cit. 2024-05-10]; dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Max_Herget
- Naučná stezka Barrandovské skály [online]. [Cit. 2024-12-15]; dostupné z: <https://www.praha-priroda.cz/naucne-stezky/barrandovske-skaly-chuchelsky-haj/>
- Barrandovské terasy [online]. [Cit. 2024-05-10]; dostupné z: <https://www.earch.cz/architektura/clanek/podivejte-se-na-barrandovske-terasy-v-novem-uz-to-nebude-cil-vyletu-vznikly-tu-luxusni-byty>

4.3 Seznam používaných zkratek

AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny ČR
 EVL – evropsky významná lokalita
 GIS – geografický informační systém
 HS – hasičský sbor
 IUCN – Světový svaz ochrany přírody (International Union for Protection of Nature and Natural Resources)
 KN – katastr nemovitostí
 LHC – lesní hospodářský celek
 LHO – lesní hospodářské osnovy
 LHP – lesní hospodářský plán
 MHMP – Magistrát hlavního města Prahy
 MZD – meliorační a zpevňující dřeviny
 NPP – národní přírodní památka
 OP – ochranné pásmo
 PK – pozemkový katastr
 PO – ptačí oblast
 SLT – soubor lesních typů
 ÚHÚL – Ústav pro hospodářskou úpravu lesů
 ZCHÚ – zvláště chráněné území

4.4 Podklady pro plán péče zpracoval:

AOPK ČR, Správa CHKO Český kras

Na zpracování se podíleli: Ing. Tomáš Urban, Mgr. Jana Marešová, Josef Mottl, Jaroslav Veselý, Mgr. Linda Zajíčková

Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon).

5. Přílohy

Tabulky: Příloha T1 – **Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodům 2.4.1, a k bodu 3.1.2).

Příloha T2 – **Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodům 2.4.2, 2.4.3 a 2.4.4 a k bodu 3.1.2).

Mapy: Příloha M1 – **Orientační mapa s vyznačením území**

Příloha M2 – **Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma**

Příloha M3 – **Mapa dílčích ploch a objektů**

Příloha M4 – **Lesnická mapa typologická**

Příloha M5 – **Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů**

Vrstvy: Příloha V1 – **Digitální grafické znázornění průběhu hranic dílčích ploch**

Protokol o způsobu vypořádání připomínek, kterým se zároveň plán péče schvaluje

Příloha T1 – Popis lesních porostů a a výčet plánovaných zásahů v nich

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
132Aa2		2,46	1/a	AK	85	7	Těžba podrostní – 33 %, jednotlivý nebo skupinový výběr AK a BOC	3	AK ošetřovat proti výmladnosti
				BOC	10				
				BB	5				
132Aa101		3,11				nehodnoceno	ponechat zařazené v bezlesí	1	

naléhavost – stupně naléhavosti jednotlivých zásahů pro období platnosti plánu péče se uvádí podle následujícího členění:

1. stupeň - zásah nutný (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany),
2. stupeň - zásah potřebný (jeho neprovedení neohrožuje existenci předmětu ochrany, zhorší však jeho kvalitu),
3. stupeň - zásah doporučený (odložitelný, jeho neprovedení neohrožuje existenci ani kvalitu předmětu ochrany v období platnosti plánu péče, jeho provedení však povede k jeho zlepšení).

Příloha T2 – Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich

označení dílčí plochy	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost	termín provedení	interval provádění
0a, 0b, 0c	2,97	Zalesněné části NPP (porosty nepůvodního druhového složení).	Bez návrhu	-	-	-
1	0,05	Výchozy zlíchovských vápenců. Cíl péče: udržet výchozy přístupné, bez náletové vegetace.	Bez návrhu – výchozy vegetací nezarůstají a jsou přístupné	-	-	-
2	0,01	Lom U Kapličky. Paleontologické naleziště ve sliveneckých vápencích v těsném sousedství s Barrandovou skálou. Cíl péče: udržet dno i stěny lomu bez náletových dřevin a celý prostor lomu bez rozptýleného odpadu.	Výřez náletových dřevin, odvoz biomasy z lokality, případně na vybraných místech vytvoření hromad sloužících jako úkryt pro plazy a obojživelníky.	1	podzim	2× za 3 roky
			Úklid rozptýleného odpadu / (černých skládek)	3	celoročně	1× za 3 roky
3	0,05	Lom pod Terasami (severně od Barrandovy skály). V jižní části lomů paleontologické naleziště ve sliveneckých vápencích, severní část lomu (v okolí býv. bazénu) – méně významné výchozy hornin. Cíl péče: udržet výchoz v jižní části lomu bez náletové vegetace (úplné odstranění dřevin v lokalitě není žádoucí), zajistit celý prostor lomu bez rozptýleného odpadu.	Výřez náletových dřevin, odvoz biomasy z lokality, případně na vybraných místech vytvoření hromad sloužících jako úkryt pro plazy a obojživelníky. (jižní část lomu)	2	podzim	1× za 5 let
			Výřez náletových dřevin, odvoz biomasy z lokality, případně na vybraných místech vytvoření hromad sloužících jako úkryt pro plazy a obojživelníky. (severní část lomu)	3	podzim	1× za 7 let
			Úklid rozptýleného odpadu / (černých skládek)	3	celoročně	1× za 3 roky
4	0,65	Barrandova skála. Hlavní skalní defilé v NPP podél Zbraslavské ulice s intenzivně zvrásněnými vápenci. Skalní výchozy nad Černou roklí. Cíl péče: udržet výchoz bez náletových dřevin, popínavých rostlin a invazních druhů.	Úplná likvidace invazních pajasánů	1	srpen, září	1× ročně do vymizení
			Likvidace pámelníku, přísavníku a dalších invazních dřevin	2	srpen, září	1× ročně do vymizení
			Výřez náletových dřevin, odvoz biomasy z lokality	2	podzim	1× za 3 roky

5	0,49	Černá rokle. Úzká rokle s výchozy hornin (opěrný profil ke stratotypu hranice silur/devon v Barrandienu). Cíl péče: vyřezání náletových dřevin, alespoň v pásu podél skalních stěn, zajistit celý prostor lomu bez rozptýleného odpadu.	Výřez náletových dřevin, odvoz biomasy z lokality	1	podzim	jednorázově, každoročně část
			Úklid rozptýleného odpadu / (černých skládek)	3	celoročně	1× za 3 roky
6	0,02	Chuchelské růžičky. Skalní výchoz bazaltů (diabasů), které podléhají typickému kulovitomiskovitému rozpadu. Cíl péče: udržení profilu bez náletových dřevin a suti, zachování přístupu k výchozu z ulice Zbraslavská nezarostlého dřevinami.	Výřez náletových dřevin (rostoucích na skalním výchozu i v prostoru k ulici Zbraslavská), odvoz biomasy z lokality	2	podzim	1× za 5 let
			Odstraňování zvětralin z částí skalního výchozu s bazaltovými „růžičkami“	2	celoročně	1× za 5 let (dle potřeby)
7	0,07	Korálový obzor od Kapličky. Výchoz lavicovitých vápenců s množstvím zkamenělin a zachovalý původní terén, na němž se udrželo společenstvo širokolistého trávníku s dominantním sveřepem. Na malé ploše zachována též skalní vegetace s kavylem. Pata skal i geologické profily zarůstají dřevinami. Cíl péče: udržet trávník i skalní výchozy bez náletových dřevin.	Výřez náletových dřevin, odvoz biomasy z lokality, případně na vybraných místech vytvoření hromad sloužících jako úkryt pro plazy a obojživelníky.	1	podzim	1× za 2 roky
			Pastva malým stádem koz	2	březen–říjen	1–2× ročně
			Kosení	2	květen, srpen	1× ročně
8	0,53	Skalní defilé severně od Barrandovy skály k lomu U kapličky. Umělé výchozy v bývalých lomech Pod terasami (severně od Barrandovy skály), včetně lomu U kapličky; odkryt souvislý profil pražským souvrstvím, místy ochuzené skalní trávníky. Cíl péče: vyřezání náletových dřevin, alespoň v pásu podél skalních stěn, zajistit celý prostor lomu bez rozptýleného odpadu.	Odstraňování stínících dřevin rostoucích podél skalních stěn	2	podzim	1× za 3 roky
			Úklid rozptýleného odpadu / (černých skládek)	3	celoročně	1× za 3 roky
9	0,46	Vyskočilka. Výchozy graptolitových břidelic a diabasové výchozy se stepní vegetací. Z ochrannářského hlediska nejcennější plochy NPP.	Úplná likvidace invazních pajasánů	1	srpen, září	1× ročně
			Výřez dřevin (vč. štedřence) po okrajích plochy	2	podzim	1× za 2 roky
			Likvidace invazních druhů dřevin u cyklostezky	1	srpen, září	1× za 2 roky

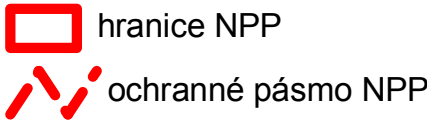
		Cíl péče: udržet skalní vegetaci bez náletových a invazních druhů.	Odstraňování sutě (rozpad břidlice) u paty svahu – za zábranami podél komunikace	3	celoročně	1× za 5 let (dle potřeby)
10	0,17	Diabasové výchozy se stepní vegetací. Z ochrannářského hlediska nejcennější plochy NPP. Cíl péče: udržet skalní vegetaci bez náletových a invazních druhů a snížit disturbanci divokými prasaty.	Úplná likvidace zárodku šíření invazního pajasanu	1	srpen, září	1× ročně
			Výřez náletových dřevin	2	podzim	1× za 3 roky
			Řízené vypalování	3	zima	1× za 3 roky
11	0,34	Diabasové výchozy se stepní vegetací. Z ochrannářského hlediska nejcennější plochy NPP. Cíl péče: udržet skalní vegetaci bez náletových a invazních druhů a snížit disturbanci divokými prasaty.	Výřez náletových dřevin	2	podzim	1× za 3 roky
			Řízené vypalování	2	zima	1× za 5 let
12	0,12	Diabasové výchozy se stepní vegetací. Plocha již v ochranném pásmu NPP. Cíl péče: udržet skalní vegetaci bez náletových dřevin a snížit disturbanci divokými prasaty.	Výřez náletových dřevin	3	podzim	1× za 3 roky
			Řízené vypalování	3	zima	1× za 3 roky

naléhavost - stupně naléhavosti jednotlivých zásahů pro období platnosti plánu péče se uvádí podle následujícího členění:

1. stupeň - zásah nutný (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany),
2. stupeň - zásah potřebný (jeho neprovedení neohrožuje existenci předmětu ochrany, zhorší však jeho kvalitu),
3. stupeň - zásah doporučený (odložitelný, jeho neprovedení neohrožuje existenci ani kvalitu předmětu ochrany v období platnosti plánu péče, jeho provedení však povede k jeho zlepšení).

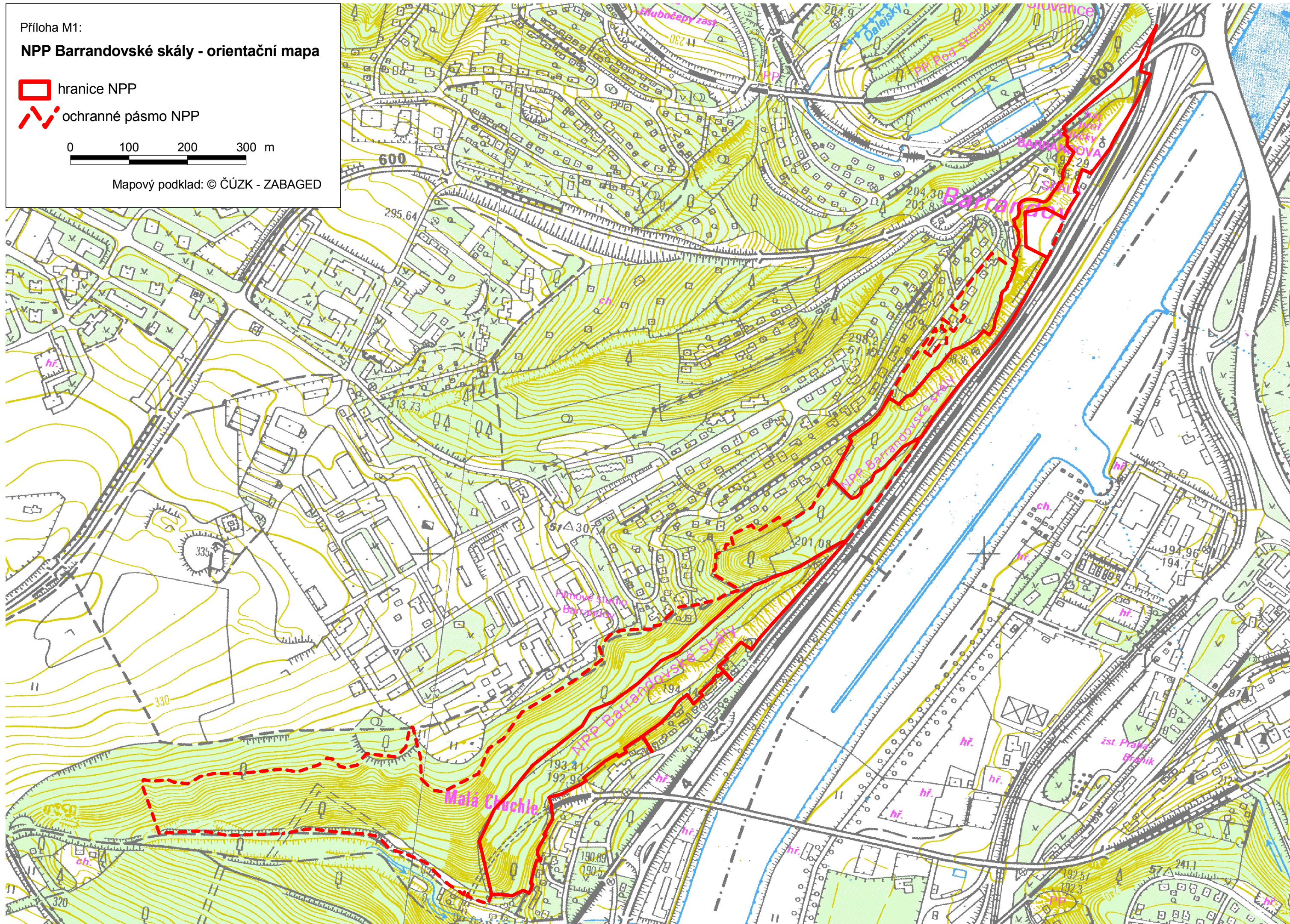
Příloha M1:

NPP Barrandovské skály - orientační mapa

0 100 200 300 m

Mapový podklad: © ČÚZK - ZABAGED

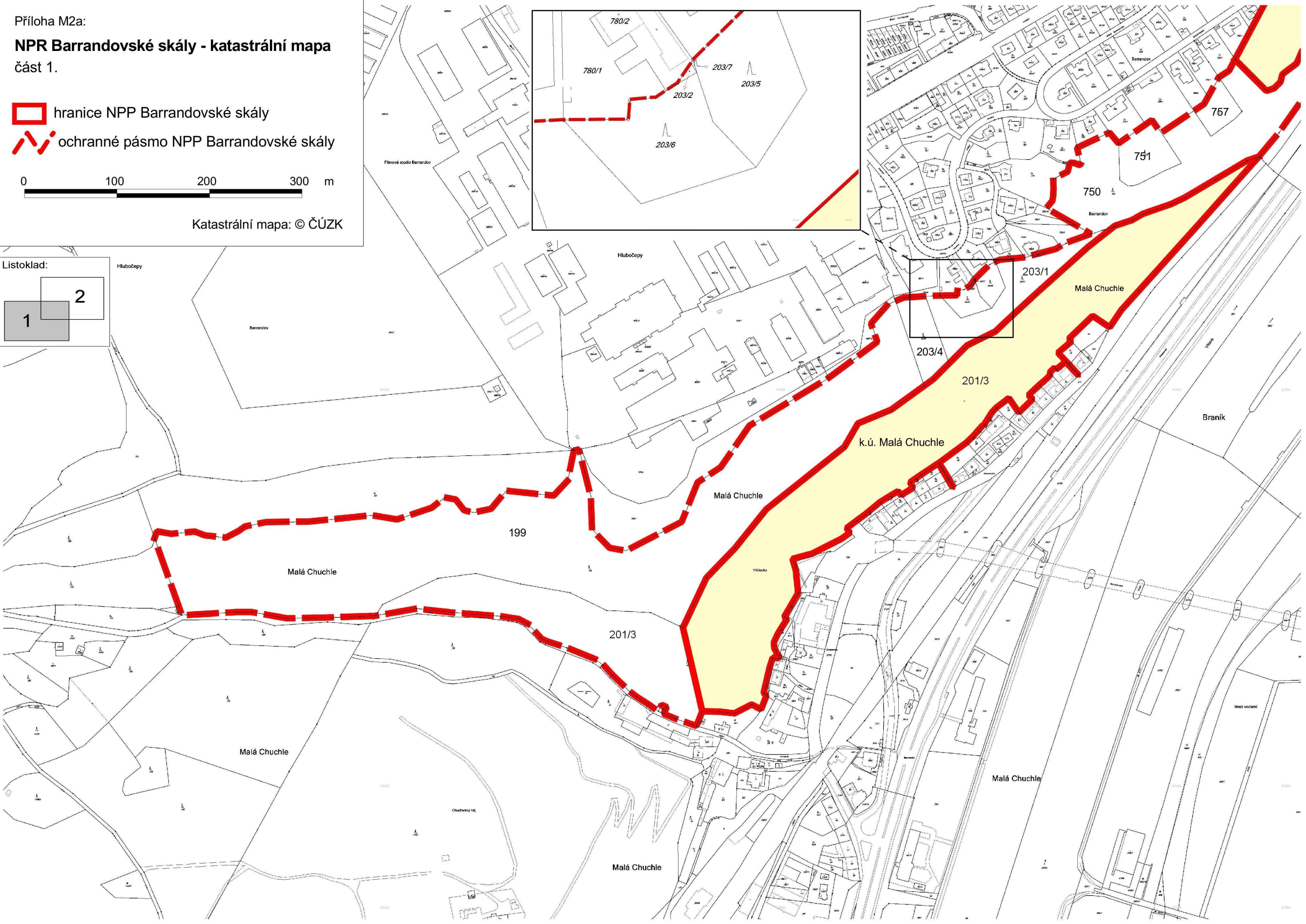
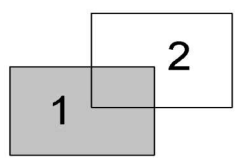
Příloha M2a:
NPR Barrandovské skály - katastrální mapa
část 1.

 hranice NPP Barrandovské skály
 ochranné pásmo NPP Barrandovské skály

Katastrální mapa: © ČÚZK

Listoklad:

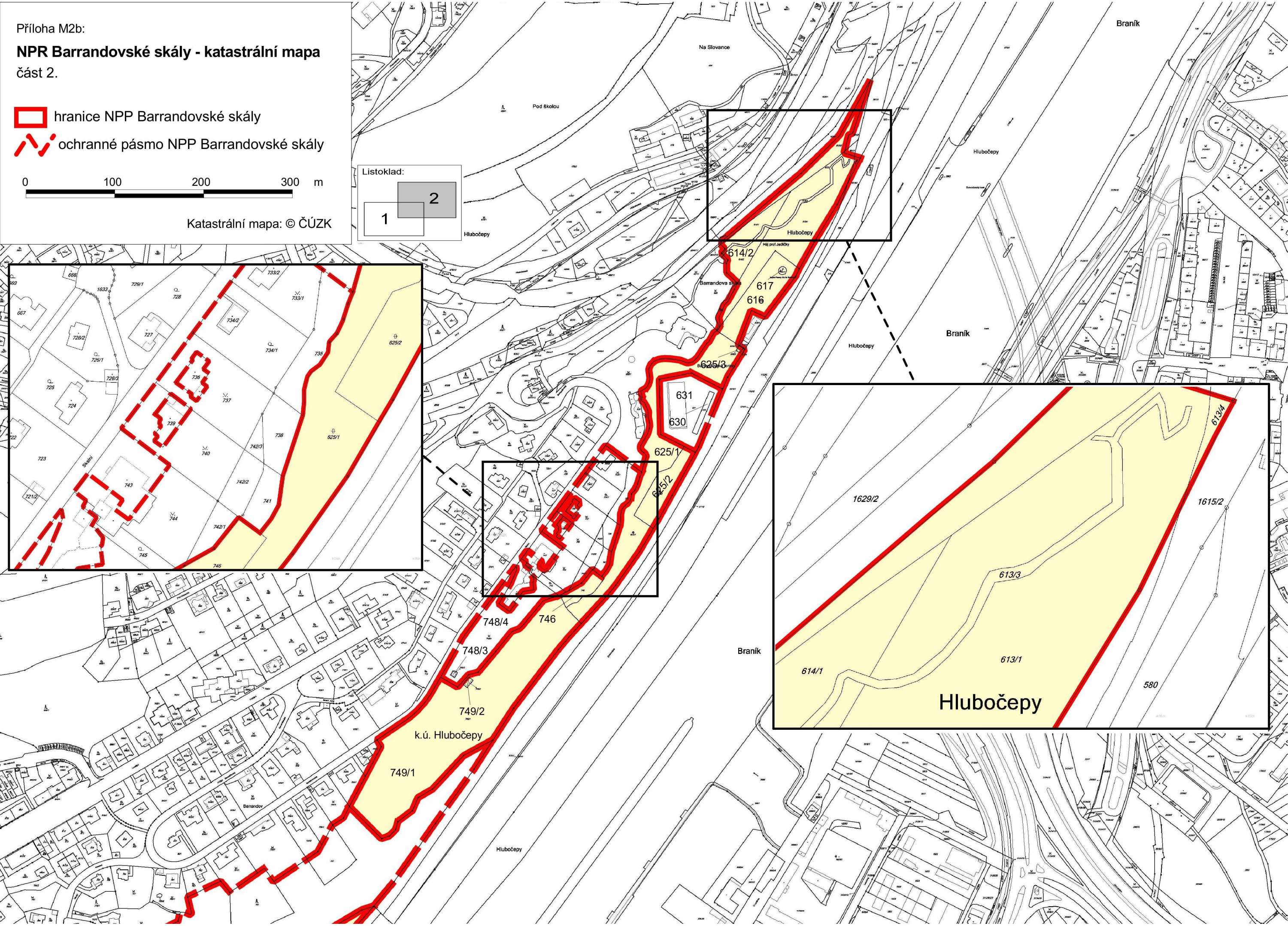
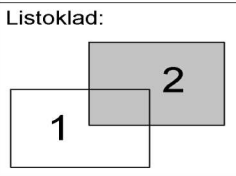

Příloha M2b:
NPR Barrandovské skály - katastrální mapa
část 2.

 hranice NPP Barrandovské skály
 ochranné pásmo NPP Barrandovské skály

Katastrální mapa: © ČÚZK

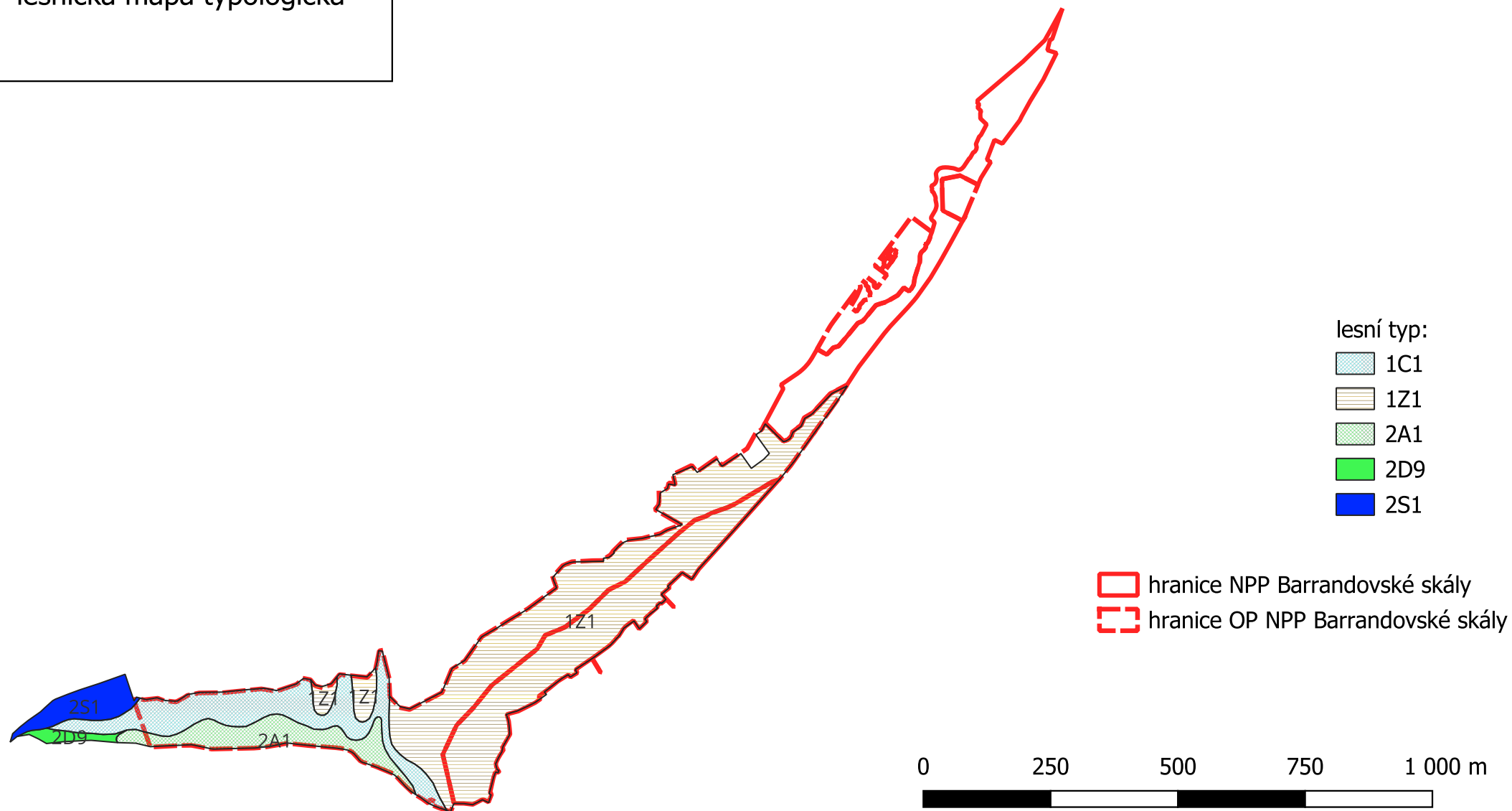
Příloha M3 - Mapa dílčích ploch a objektů
NPP Barrandovské skály

0 100 200 300 400 500 m

- dílčí plochy
- hranice NPP
- hranice ochranného pásma NPP

Ortofoto © ČÚZK

Příloha M4
NPP Barrandovské skály
lesnická mapa typologická

Příloha M5
NPP Barrandovské skály
mapa stupňů přirozenosti
lesních porostů

